ΕΤΟΣ Ε'. ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑ, (ΚΥΠΡΟΥ) 22 ΜΑΪΟΥ 1910 ΑΡΙΘ. 216

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

Ἡ συνδρομὴ εἶνε προπληρωτέα ὑποχρεωτική:

Ἐτησία ἐν Κύπρῳ Σελλ. 10
Ἐξάμηνος » 6
Ἐτησία ἐν τῷ ἐξωτερικῷ » 12
Ἐξάμηνος » » 7

ΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΦΥΛΑΞ

ΕΘΝΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Αἱ ἐπιστολαὶ τῇ Διευθύνσει. Τὰ χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται. ΓΡΑΦΕΙΑ: Ἀγορὰ Κύκκου ἀριθ. 34 Τιμὴ ἑκάστου φύλλου γρ. 2.

Ὑπεύθυνος Ἰδιοκτήτης
ΕΦΡΑΙΜ Κ. ΠΕΤΡΙΔΗΣ

ΑΝΑΝΔΡΙΑ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΩΝ

«Ἐὰν τὸ ἅλας μωρανθῇ ἐν τίνι ἁλισθήσεται;» εἶπεν ὁ Θεάνθρωπος πρὸς τοὺς δυσπιστοῦντας καὶ δειλιῶντας μαθητάς του, διότι ἂν αὐτοὶ ὤκνουν καὶ ἐδίσταζον ν' ἀντιμετωπίσωσι πάντα κίνδυνον καὶ παρίδωσι πάντα φόβον κηρύττοντες τὸ Εὐαγγέλιον τῆς σωτηρίας τῆς ἀνθρωποτητος, τίνες ἄλλοι, τὸν Ἰησοῦν καὶ τὴν θείαν προέλευσιν καὶ φύσιν αὐτοῦ ἀγνοήσαντες, θ' ἀνελάμβανον τὴν πλήρη μεγίστων κινδύνων καὶ φόβων ἀποστολὴν ἐν μέσῳ ξένων καὶ δυσμενεστάτων ἐθνῶν;

Τῆς κοινωνίας καὶ τῆς πατρίδος καθόλου ἡγέται καὶ φρουροὶ κέκληνται οἱ μᾶλλον πεφωτισμένοι καὶ ἀνωτέρας μορφώσεως τυγχάντες πολῖται καὶ τοιούτους ἐσκόπει νὰ παρασκευάσῃ εἰς τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος ὁ Ἑλληνικώτατος Βασιλεὺς Ὄθων ἱδρύων τὸ ἐθνικὸν Πανεπιστήμιον καὶ ἀδιαφορῶν πρὸς τὴν εὐφυᾶ καὶ χαρακτηριστικὴν προφητείαν τοῦ ἐνδόξου Γέρου τοῦ Μωρηᾶ εἰπόντος αὐτῷ; *Τοῦτο θὰ χαλάσῃ ἐκεῖνο!* δεικνύων τὸ ἀνεγειρόμενον Πανεπιστήμιον καὶ εἶτα τὰ Ἀνάκτορα.

Τὸ ἐθνικὸν Πανεπιστήμιον ἐπετέλεσε μέχρι τινὸς τὸν προορισμόν του καὶ ἀνταπεκρίθη εἰς τὰς ὑψηλὰς καὶ δικαίας φιλοπάτριδας δὲ προσδοκίας τοῦ ἀειμνήστου Ὄθωνος· μετὰ τῆς παρόδου τοῦ χρόνου ὅμως καὶ τῆς προϊούσης χαλαρότητος τοῦ ἐθνικοῦ ἐνθουσιασμοῦ, αἱ πλέονθοι τῆς φλογερᾶς παρὰ τὸν Ἰλισσὸν ἐθνικῆς καμίνου ἐξήγγοντο καὶ ἐξάγονται οὐχὶ καλῶς ὠπτημέναι καὶ εὐχερῶς ἀποσαθρούμεναι.

Χαρακτηριστικὸν γνώρισμα τῆς δυσοιώνου ταύτης παρακμῆς καὶ καταπτώσεως παρέχουσι παρὰ πάσῃ μὲν ἑλληνικῇ κοινωνίᾳ ἄρα καὶ παρ' ἡμῖν οἱ διάφοροι ἐπιστήμονες πλὴν ὀλιγίστων ἐξαιρέσεων, μάλιστα δὲ οἱ δικηγόροι καὶ οἱ ἰατροί.

Οἱ δικηγόροι μάλιστα διατελοῦσιν ἐν διηνεκεῖ ἐπικοινωνίᾳ καὶ συναφείᾳ μετὰ τῆς ἕλης διοικήσεως μάλιστα δὲ μετὰ τῆς δικαιοσύνης καὶ μετὰ τοῦ λαοῦ, δυνάμενοι διὰ τοῦτο ἀκριβέστατα νὰ γινώσκωσι τὴν κατάστασιν ἀμφοτέρων καὶ νὰ διακρίνωσι τά τε προτερήματα καὶ τὰ ἐλλαττώματα, τὰς κάκίας καὶ τὰς ἀρετὰς ἑκατέρων ὡς καὶ τὰς ὑπαρχούσας ἀνάγκας καὶ τὰ μέσα τῆς θεραπείας αὐτῶν.

Πάντες ἀνεξαιρέτως οἱ δικηγόροι ἐν τῇ νήσῳ κατ' ἰδίαν διαλεγόμενοι, ἐν κύκλῳ ἐμπίστων πάντοτε— διὰ τὸν φόβον τῶν ἀκριτομύθων— κατακρίνουσι τὴν λειτουργίαν τῆς δικαιοσύνης, τὴν ἀστυνομικὴν ὑπηρεσίαν, τὸ δασονομεῖον, τὸ διοικητήριον, ἀλλ' αἱ δειλαὶ καὶ συνεσταλμέναι καταγγελίαι αὐτῶν περιορίζονται μόνον ἐν τοῖς κύκλοις τούτοις, πέρα δὲ τούτων τηροῦσι σιγὴν ἢ καὶ πλάττουσιν ἐπαίνους.

Ἡ ἀστυνομία, λέγουσι, ποῦ μὲν εἶνε ἐν παραλύσει, ποῦ δὲ ἀποβαίνει βάρβαρος καὶ τυρανικὴ καὶ ἀλλαχοῦ διατελεῖ ἐν παρακρούσει ἢ ἀναισθησίᾳ. Οὐ μόνον ἀθῴους καὶ ἀκάκους πολίτας ἐπὶ ἐλαχίστῃ ἀφορμῇ ἀπάγει εἰς κρατητήρια καὶ μαστίγοι ἀνηλεῶς, ἀλλὰ τὸ μαστίγιον καὶ τὸ ῥόπαλον χρησιμοποιῇ μετὰ τρομερῶν ἀπειλῶν εἴτε ὅπως ἀποσπάσῃ ὁμολογίας ἀπὸ κατηγορουμένων ἢ ὑπόπτων εἴτε ἵνα ἐκβιάσῃ παρὰ μαρτύρων καταθέσεις, οἵας αὐτὴ θεωρεῖ ἐπιτηδείας πρὸς ἐνοχοποίησιν ἀθῴων πολλάκις ἀνθρώπων.

Διὰ τὴν ἐπαγγελματικὴν αὐτῶν ἰδιότητα γινώσκουσι καὶ ἐπιβεβαιοῦσι πάντα ταῦτα διὰ συγκεκριμένων καὶ ὡρισμένων γεγονότων ἅτινα ὅμως δὲν τολμῶσι νὰ καταγγείλωσιν ὅπου δεῖ πρὸς πρόληψιν καὶ διόρθωσιν ἐφεξῆς.

Τὰ κατὰ τῆς δικαιοσύνης παράπονα τοῦ δικηγορικοῦ κόσμου εἶνε γενικὰ καὶ σφοδρά, πάντοτε ὅμως ἐν κύκλοις ἐμπίστων(!) Δι' ἀκρισίαν καὶ ἄγνοιαν πολλάκις καταδικάζονται ἀθῷοι καὶ ἀθῳοῦνται ἔνοχοι, ἐπιβάλλονται πολλάκις ποιναὶ δυσανάλογοι καὶ ἀδικαιολόγητοι ἡ προσωπικὴ ἀδυναμία δὲ ἐν ταῖς ἀποφάσεσι χωρεῖ πολλάκις μέχρι σκανδάλου καὶ τοῦ δικαίου ἡ ἀπονομὴ κατήντησε νὰ θεωρῆται ἔργον τύχης καὶ οὐχὶ βαθείας σκέψεως καὶ μεμελετημένης κρίσεως.

Δικασταὶ ἀπὸ τῆς ἕδρας αὐτῶν ἀδεῶς ἐπιτιμῶσι δικηγόρους καὶ διαδίκους καὶ ἔστιν ὅτε ὑβρίζουσιν αὐτούς, καὶ οὐδεὶς τούτων τολμᾷ νὰ διαμαρτυρηθῇ ἀμυνόμενος, καὶ εἴποτε ἐτόλμησε νὰ ὑπερασπίσῃ ἑαυτὸν δημοσίᾳ, ἔσπευσε κατ' ἰδίαν νὰ ἐξευμενίσῃ τὸν χολωθέντα δικαστήν.

Ὑπάρχουσι δικασταὶ μόλις περὶ τὴν μεσημβρίαν προσερχόμενοι εἰς τὸ δικαστήριον καὶ ἐπιτροχάδην καὶ ἐν μεγίστῃ σπουδῇ διατρέχουσι τὰς ἀνώπιον αὐτῶν ὑποθέσεις μὴ ἐπιτρέποντες εἰς τοὺς συνηγόρους τῶν διαδίκων νὰ ρυθμίσωσι καὶ διεξαγάγωσι τὴν ὑπεράσπισιν αὐτῶν ὡς νομίζουσι κάλλιον ἐντὸς τῶν ὁρίων πάντοτε τῆς δικονομίας. Οὐαὶ δὲ εἰς ὄντινα δικηγόρον ἤθελε τολμήσει νὰ παρίδῃ τὴν ἐπιθυμίαν καὶ τὴν σπουδὴν τοῦ δικαστοῦ.

Τοιαῦτα καὶ ἄλλα καταγγέλλουσιν ἅπαντες οἱ δικηγόροι ἐν κύκλοις ἐμπίστων μόνον οὐδέποτε ὅμως ἐπειράθησαν νὰ ἐξεγερθῶσι ὑπὲρ τῆς σφαγιαζομένης, ὡς ἰσχυρίζονται, δικαιοσύνης ἐν τῇ χώρᾳ, καὶ τῆς προσβαλλομένης ἐλευθερίας καὶ ἀξιοπρεπείας τοῦ προσώπου ὑπὸ τῶν ἀστυνομικῶν ὀργάνων.

Ἰταμαὶ καὶ θρασεῖαι ὑπάρχουσι παρ' ἡμῖν αἱ ἀρχαὶ διότι ἴσως πεποίθασιν ἐπὶ τὴν ἰσχυρὰν προστασίαν κραταιᾶς κυβερνήσεως ἐξωθεν ἐπιβεβλημένης εἰς τὴν χώραν· φρονοῦμεν ὅμως ὅτι τὸ θράσος καὶ τὴν ἰταμότητα ταύτην ἀρύονται μᾶλλον ἀπὸ τῆς δειλίας καὶ τῆς δουλικῆς συστολῆς τῶν ἰθυνουσῶν ἐν τῷ τόπῳ τάξεων, ἃς ἀποτελοῦσι πάντες οἱ ἐπιστήμονες καὶ οἱ στενώτεροι πρὸς τὰς ἀρχὰς ταύτας σχετιζόμενοι.

Ἀκούσας τις πασῶν τῶν ἀνωτέρω καταγγελιῶν καὶ καταγγελιῶν ἐν κύκλοις ἐμπίστων καὶ πάρισταμένος εἶτα ἐν Δικαστηρίῳ καὶ θεώμενός τὰς ταπεινὰς φιλοφρονήσεις καὶ ὑποκλίσεις τῶν κ.κ. δικηγόρων ἐναμίλλως ἐπιζητούντων τὰ εὐμενῆ βλέμματα καὶ παντὶ τρόπῳ πειρωμένων νὰ προκαλέσωσι τὰ φιλικὰ μειδιάματα τῶν κ. κ. δικαστῶν μάλιστα δὲ τῶν ξένων, ἀπορεῖ καὶ ἀμφιβάλλει ἂν τὰ εἰρημένα ἢ τὰ τελούμενα νῦν εἶνε ἀληθῆ.

Τὴν ἰταμότητα καὶ τὸ θράσος αὐτῶν ἀρύονται αἱ ἀρχαὶ παρ' ἡμῖν οὐχὶ ἀπὸ τῆς προϊσταμένης ἐξουσίας ἀλλ' ἀπὸ τῆς διαφωνίας, τῆς διαστάσεως τῆς διχονοίας, τῆς ἀντιζηλίας, καὶ τῆς ἰδιοτελείας αὐτῆς τῶν ἐπιστημονικῶν ἐν τῇ νήσῳ ἰθαγενῶν τάξεων, αἵτινες ἀντὶ νὰ τεθῶσιν ἐπὶ κεφαλῆς τῶν κοινοτήτων καὶ τοῦ λαοῦ πάντες ἡνωμένοι καὶ ὁμονοοῦντες πρὸς ὑπεράσπισιν τῶν τε ἰδίων καὶ τῶν κοινῇ συμφερόντων παρέχουσιν οἱ πλείονες ἐπὶ ἔτη θέαμα οἰκτρὸν δειλίας, συστολῆς καὶ αὐ ἐχρημα φόβου οἷον οὐδ' οἱ ἁπλεῖ καὶ ἀμαθεῖς χωρικοὶ ἐπιδεικνύουσιν.

Ὁ Κυπριακὸς λαὸς λαμπρότατα κατέδειξε πολλάκις ὅτι σεβαρῶς καὶ σπουδαίως καθοδηγούμενος προβαίνει ἀπτόητος καὶ ἀποφασιστικὸς πρὸς πᾶσαν νόμιμον καὶ εἰρηνικὴν διαμαρτυρίαν κατὰ πάσης κυβερνητικῆς ὑπερβασίας καὶ πρὸς διεκδίκασιν τῶν παραβιαζομένων δικαίων αὐτοῦ. Ἀναμένει τὸ σύνθημα ἄνωθεν, ἀπὸ τῶν τάξεων ἐκείνων, αἵτινες ὤφειλον τὸ κοινὸν συμφέρον καὶ τὸ κοινὸν ἀγαθὸν νὰ θέτωσιν ὑπὲρ πᾶσαν προσωπικὴν ἰδιοτέλειαν ἢ ὑστερολογισμόν.

Ἐφόσον αἱ τάξεις αὗται ἀδυνατοῦσι νὰ ἀρθῶσιν εἰς τὸ ὕψος τῆς ἀποστολῆς αὐτῶν καὶ ἀποφεύγουσι νὰ ἀναλάβωσι τὰς εὐθύνας ἃς συνεπάγεται ἡ ἀνωτέρα μόρφωσις καὶ ἡ πρὸς αὐτὰς ἐμπιστοσύνη καὶ ἐκτίμησις τοῦ κοινοῦ, ἅπαντες οἱ ὑπηρεσιακοὶ τῆς Κυβερνήσεως τῆς νήσου κλάδοι θ' ἀποβαίνωσι μᾶλλον αὐθαίρετοι, ἄδικοι, ἐπαχθεῖς, τυρανικοί.

Τὴν δικαιοσύνην, τὴν ἀστυνομίαν, τὰς κατ' ἐπαρχίας διοικήσεις μάλιστα πάντων ἁρμόδιοι πρὸς ἔλεγχον καὶ ἐπίκρισιν αὐτῶν εἶνε οἱ κ.κ. δικηγόροι, ὧν οὐδένα μέχρι τοῦδε εἴδομεν μετὰ θάρρους καταγγέλλοντα δημοσίᾳ ὅσα παρὰ πάντων τῶν συναδέλφων λέγονται κατ' ἰδίαν, καὶ τοῦτο διότι κινδυνεύει ἀσφαλῶς νὰ εὑρεθῇ μόνος καὶ μόνος αὐτὸς νὰ ὑπομείνῃ ὅλον τὸ βάρος τῆς κυβερνητικῆς ὀργῆς, καὶ τοῦτο θὰ ἦτο ~~ἐσχάτη μωρία καὶ εὐήθεια~~.

Ὁ ἰατρικὸς ἐν τῇ νήσῳ κόσμος, οὐτινος αἱ τάξεις πυκνοῦνται μᾶλλον μᾶλλον, καίτοι μᾶλλον ἀνεξάρτητος τοῦ δικηγορικοῦ, οὐδὲν μέχρι τοῦδε ἔπραξε οὔτε πράττει γενναῖον βῆμα πρὸς ἔλεγχον τοῦ Ἰατρικοῦ Τμήματος καὶ καθοδηγίαν αὐτοῦ περὶ τὰ ἀναγκαῖα καὶ κατεπείγοντα μέτρα πρὸς περιφρούρησιν τῆς δημοσίας ὑγείας, διὰ τὴν ἀδράνειαν δὲ ταύτην καὶ τὴν ἀδικαιολόγητον σιγὴν τὸ Ἰατρικὸν Τμῆμα καὶ ἡ ὑγειονομικὴ καθόλου ὑπηρεσία οὐδαμῶς λαμβάνουσιν ὑπ' ὄψει τὴν ὕπαρξιν ἄλλων ἰατρῶν ἐν τῇ νήσῳ καὶ ἀδρανοῦσιν ἀνενόχλητοι πλὴν τῶν εὐαρίθμων ἀγροτικῶν ἰατρῶν εἰς οὓς ἀντὶ ὑλίσχρου μισθοῦ ἐπέβαλον ἐπιπονώτατα καθήκοντα.

Ὁ ἐγχώριος τύπος διατελεῖ ὡσαύτως ἐν διαστάσει καὶ συνεχεῖ μᾶλλον ἀντιθέσει, ὥστε ἀνενὸς καθ' ἑαυτὸν ν' ἀποβαίνῃ ἔτι ἀδυνατέστερος καὶ ἧττονος προσοχῆς ἄξιος παρὰ τοῖς κρατοῦσιν.

Ἀφεῖθη οὕτως ἡ ἐκκαθάρισις τῆς ὅλης διοικητικῆς κόπρου εἰς τοὺς ἐν τῷ Νομοθετικῷ ἀντιπροσώπους τοῦ τόπου· ἀλλὰ καὶ οὗτοι ὑπ' οὐδενὸς προνομίου προστατευόμενοι καὶ τῶν ἰδιωτῶν οὐδαμῶς διαφέροντες ἐνώπιον τοῦ νόμου ἀδυνατοῦσι νὰ καταγγείλωσιν ὡρισμένα καὶ συγκεκριμένα γεγονότα κακοδιοικήσεως ἐν τοῖς διαφόροις κλάδοις ὡς ὑποκείμενοι εἰς τὰς συνεπείας τοῦ ἀναποδείκτου κατὰ τὴν κρίσιν πάντοτε τῶν Δικαστηρίων.

Ἐπέστη ὁ καιρὸς ὅπως πᾶσαι αἱ πεφωτισμέναι τάξεις ἐν τῷ τόπῳ καὶ μάλιστα αἱ τῶν ἐπιστημόνων ἀναλάβωσιν ἡνωμέναι καὶ ὁμόφωνοι τὸν αὐστηρὸν ἔλεγχον πάντων τῶν κυβερνητικῶν κλάδων καὶ ἐξαναγκάσωσιν αὐτοὺς ὅπως σέβωνται τὰς ἀξιώσεις τοῦ τόπου, ὅπως καὶ ἡ δικαιοσύνη ἀπονέμηται μετὰ πάσης προσοχῆς καὶ εὐσυνειδησίας καὶ ἡ ἀστυνομία περιφρουρῇ τὴν δημοσίαν τάξιν καὶ καταδιώκουσα τὸ ἔγκλημα ἔχῃ ἐν νῷ πάντοτε ὅτι ὀφείλει νὰ σέβηται τῶν προσώπων τὴν ἐλευθερίαν καὶ τὴν ἀξιοπρέπειαν ἀνεξαρτήτως τῆς κοινωνικῆς τάξεως ἑκάστου. Τὸ Δασονομεῖον, τὰ διοικητήρια, τὰ τελωνεῖα τὸ λογιστικὸν τμῆμα πᾶσα δημόσιος ὑπηρεσία ὀφείλει νὰ ἐκπληροῖ τὰ λαχόντα ἑκάστῃ καθήκοντα ἔχουσα ἐν νῷ ὅτι ὑπάρχει ἐν χώρᾳ πεπολιτισμένῃ καὶ ἐν μέσῳ λαοῦ οὐδαμῶς ὑστεροῦντος περί τε τὴν πνευματικὴν ἀνάπτυξιν καὶ τὴν ἠθικὴν μόρφωσιν οὐδενὸς ἄλλου πεπολιτισμένου λαοῦ.

Ἐὰν οὕτω πράξωμεν, ὦμεν βέβαιοι ὅτι ὁ τόπος οὗτος τάχιστα θὰ γένηται σεβαστὸς πρὸ τοῖς κρατοῦσι καὶ ἡ διακυβέρνησις αὐτοῦ θὰ προσλάβῃ χαρακτῆρα ὑψηλὸν ἐπὶ μεγίστῳ τοῦ λαοῦ ἀγαθῷ.

Η ΜΙΣΘΩΣΙΣ ΤΟΥ Ι. ΚΛΗΡΟΥ

Ἐν ᾧ χρόνῳ ἡ Ἱ. Σύνοδος ἐκ πεφωτισμένων καὶ εὐσεβῶν καὶ φιλοπατρίδων ἀρχιερέων συγκεκροτημένη μεριμνᾷ ὑπὲρ τῆς οἰκονομικῆς τε καὶ πνευματικῆς καὶ ἠθικῆς ἀνορθώσεως καὶ ἀνύψωσεως τῆς καθ' ἡμᾶς ἁγιωτάτης Ἐκκλησίας εὔκαιρος εἶνε πᾶσα δημοσία ἔκφρασις γνώμης καὶ συζήτησις ἐπὶ τῶν ἀποσχολούντων αὐτὴν ζητημάτων, ἵνα καὶ ἡ προσοχὴ καὶ μελέτη τοῦ κοινοῦ ἐπὶ ταῦτα προκαλῆται καὶ οἱ Ἅγιοι Συνοδικοὶ γινώσκωσι τὰς κρατούσας παρὰ τῷ χριστεπωνύμῳ πληρώμπτι γνώμας.

Ἐντούτοις αἱ γνῶμαι αὗται οὐδόλως πρέπει ν' ἀναστέλλωσι τὸ θεοφιλὲς καὶ φιλόπολι ἔργον τῆς Ἱ. Συνόδου οὐδὲ νὰ δικαιολογῶσιν οἱανδήποτε διαφωνίαν εἴτε τοῦ κλήρου εἴτε τοῦ λαοῦ πρὸς τὰς λελογισμένας καὶ συνετὰς ἀποφάσεις αὐτῆς.

Εὐτυχήσαντες ἐν τέλει νὰ ἴδωμεν ἐπὶ τῶν Ἀρχιερατικῶν θρόνων τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν ταγοὺς ἐμπεφορημένους ὑπὸ τῶν εὐγενεστέρων καὶ ὑψηλοτέρων συναισθημάτων καὶ ἰδεῶν περί τε τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῆς Πατρίδος ὀφείλομεν πάντες ἀμέριτον νὰ παρασχώμεθα τὴν ὑπακοὴν καὶ τὴν συνδρομὴν εἰς πᾶν ἔργον, ὅπερ ἤθελον θεωρήσει λυσιτελὲς πρὸς εὐόδωσιν τῆς ἱερᾶς καὶ ὑψηλῆς ἀποστολῆς αὐτῶν.

Τὸ ζήτημα τῆς οἰκονομικῆς ἐξασφαλίσεως τοῦ Ι. κλήρου εἶναι ἐπουδαιότατον, διότι ἐκ ταύτης πάντως ἐξήρτηται καὶ ἡ κατάταξις ἐν αὐτῷ ἀνδρῶν ἐναρέτων καὶ εὐσεβῶν ἀξίων τῆς ἱερᾶς καὶ θεαρέστου διακονίας αὐτῶν καὶ ὁσάκις προβάλλεται τὸ ζήτημα περὶ ταύτης ἐπακολουθεῖ ἀμέσως ἡ γνώμη περὶ μισθοδοσίας αὐτοῦ. Αὕτη φαίνεται ἡ προσφορωτέρα καὶ λυσιτελεστέρα λύσις ἰδίᾳ ὅπου ἡ Ἐκκλησία τυγχάνει τῆς προστασίας καὶ τῆς μερίμνης τῆς πολιτείας προνομιακῶς ἀποβαίνει ὅμως δύσλυτον πρόβλημα ὅπου, ὡς παρ' ἡμῖν, ὀφείλει ἡ Ἐκκλησία ἀφ' ἑαυτῆς νὰ ἐπαρκέσῃ εἰς τὰς οἰκονομικὰς ἀνάγκας αὐτῆς τυγχάνουσα καὶ τῆς βοηθείας καὶ συνδρομῆς τοῦ πληρώματος αὐτῆς.

Ἔν τε Κωνσταντινουπόλει καὶ ἐν Ἀθήναις καὶ ἀλλαχοῦ ἐν Κρήτῃ ἐκφέρονται γνῶμαι περὶ μισθοδοσίας τοῦ Ἱ. κλήρου χρησιμοποιουμένων πρὸς τοῦτο εἴτε τῶν προσόδων ἀπὸ τῶν Ἱ. Μονῶν, ἐκποιουμένων τῶν κτημάτων καὶ τῆς ἄλλης κινητῆς καὶ ἀκινήτου περιουσίας αὐτῶν εἴτε καὶ ἐξωρισμένων προσόδων αὐτῶν καὶ ἄλλων δημιουργηθησομένων πρὸς τοῦτο πόρων.

Ἐν Ἑλλάδι καὶ ἐν Κρήτῃ τὰ οἰκονομικὰ ζητήματα τῆς Ἐκκλησίας δύνανται νὰ τύχωσι λύσεως οἱασδήποτε, παρ' ἡμῖν ὅμως ὑπὸ ξένην καὶ ἀδιάφορον καὶ ἄσχετον πρὸς αὐτὴν διατελοῦσι Κυβέρνησιν καὶ ὀφείλουσι ἐξ ἰδίων ὅλως νὰ ἐπαρκέσωμεν εἰς τὰς οἰκονομικὰς ἀνάγκας τοῦ Ι. κλήρου τὸ ζήτημα ἀποβαίνει πολλῷ δυσχερέστερον.

Ἐν πρώτοις πρέπει νὰ ἐξετασθῇ κατ' ἀρχὴν ἂν εἶνε καὶ δυνατὴ ἡ μισθοδοσία τοῦ Ι. κλήρου καὶ ἂν συνάδῃ αὕτη πρὸς τὴν ἐκ παλαιτάτων χρόνων καθιερωμένην συνήθειαν τοῦ ἀμίσθου τῶν κληρικῶν. Ὁ Ἰουδαϊκὸς Νόμος εἶχεν ὁρίσει τὴν ἀπὸ πάντων τῶν προϊόντων δεκάτην ὡς πρόσοδον ὑπὲρ τοῦ Ι. κλήρου, διότι ἡ θρησκεία καὶ ἡ λατρεία ἀπετέλουν παρ' Ἰουδαίοις τὸν ὕπατον θεσμὸν ἐν θεοκρατικῇ πολιτείᾳ, καὶ ὁ Ι. κλῆρος ὤφειλε νὰ ἀφιεροῖ πάσας τὰς ἡμέρας αὐτοῦ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τὴν θρησκευτικὴν οὐδὲν ἄλλο ἔργον βιοποριστικὸν μετερχόμενος. «Ὁ ἐν τῷ ναῷ δουλεύων ἀπὸ τοῦ ναοῦ τραφήσεται». Ἡ ἐν τῷ Ἰουδαϊσμῷ ἱεροκρατία ἐξεδήλωσε πάσας τὰς μεγάλας κιμλας, ἅτινες καὶ τὴν ὑψηλὴν ἠθικὴν τῆς θρησκείας παρεμόρφωσαν καὶ τὴν πνευματικὴν καὶ ἠθικὴν πρόοδον καὶ ἀνύψωσιν τοῦ Ἰουδαϊκοῦ ἔθνους παρέβλαψαν, ὅ,τι δὲ μέγα καὶ ὑψηλὸν καὶ πάγκαλον ἔχει ἡ θρησκευτικὴ φιλολογία τοῦ Ἰουδαϊκοῦ ἔθνους, ὀφείλεται οὐχὶ εἰς τὸν δεκατεύοντα τὰ προϊόντα τοῦ λαοῦ κλῆρον, ἀλλ' εἰς τοὺς ἀποστάτας καὶ πολεμίου, τοῦ κλήρου τούτου, εἰς τοὺς **προφήτας** λέγομεν οἵτινες ἐγένοντο οἱ ὑψήγοροι καὶ ὑπερφυεῖς διδάσκαλοι τοῦ Ἰουδαϊκοῦ ἔθνους καὶ τῆς ἐθνικῆς καὶ πολιτικῆς ἐλευθερίας του δυσμάχητοι ἀμύντορες καὶ συήγοροι, οἱ ἀπὸ τῆς ἐρήμου ὡς θεόπνευστοι ἐμβάλλοντες εἰς Ἱεροσόλυμα μεγάλοι καὶ ἔνθεοι προφῆται.

Ὁ Κύριος ἡμῶν ἐνανθρωπίσας ἐνεφανίσθη ἐν μέσῳ τοῦ Ἰουδαϊκοῦ λαοῦ οὐχὶ ὡς ἱερεὺς ἀλλ' ὡς προφήτης ἀκολουθήσας τὴν αὐτὴν **μεθ'** ἑκείνων ὁδὸν τῆς εἰς τὴν ἔρημον καὶ ἀπὸ τῆς ἐρήμου ἀρξάμενος τοῦ Θεσπεσίου καὶ κοσμοσωτηρίου κηρύγματος Αὐτοῦ. Ἐργασθεὶς ὡς τέκτων ὁ Θεάνθρωπος ἐξηγίασεν ἅπαξ ἔτι τὴν ἐντιμον σωματικὴν ἐργασίαν καὶ κηρύττων ἑαυτὸν ὡς μὴ ἔχοντα ποῦ τὴν κεφαλὴν κλίναι ἐντελλόμενος δὲ τοῖς ἀποστόλοις αὐτοῦ ὅπως οὐδὲ πήραν οὐδὲ ῥάβδον φέρωσιν ὡς ἐφόδια κατὰ τὰς κιγδυνώδεις πορείας αὐτῶν ἐν μέσῳ ἀλλοπίστων καὶ ἀλλοφύλων ἀνδρῶν καθιέρου τὴν τελείαν ἐθελοθυσίαν καὶ αὐταπάρνησιν ἐν τῇ ἀφορτάτῃ καὶ θεοσδότῳ Ἐκκλησίᾳ Αὐτοῦ.

Ἡ Ὀρθόδοξος Ἀνατολικὴ Ἐκκλησία στοιχοῦσα τῷ πνεύματι τούτῳ τῆς χριστιανικῆς θρησκείας οὐδέποτε εἰσήγαγε παρ' ἑαυτῇ τὸν θεσμὸν τῆς μισθοδοσίας τοῦ Ι. κλήρου, καθόσον γινώσκομεν, οὐδὲ κατὰ τὴν περίοδον τῆς μεγάλης αὐτῆς ἰσχύος καὶ ἐπικρατήσεως ἐν τῇ Βυζαντιακῇ Αὐτοκρατορίᾳ τῇ προσεγγισάσῃ πρὸς θεοκρατικὴν πολιτείαν.

Ἡ Λατινικὴ Ἐκκλησία μέγιστον ἐξασκοῦσα κράτος ἐπὶ αὐτοκρατόρων καὶ ἑκατοντάδων ἑκατομμ. λαῶν συνσυνήγαγεν ἀμύθητον πλοῦτων διὰ θεμιτῶν καὶ ἀθεμίτων ἔστιν ὅτε μέσων, διωργάνωσε δὲ στρατευόμενον μοναχικὸν κλῆρον μοναδικὸν ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῶν θρησκευμάτων τοῦ κόσμου, ὅστις τὸν σωρευόμενον ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ πλοῦτον θεωρεῖ κοινὸν χωρὶς νὰ φέρῃ ἐφ' ἑαυτοῦ ὀβολόν. Ὁ κλῆρος οὗτος ἄμισθος ἀλλ' οἰκονομικῶς ἀνεξάρτητος καὶ πάσης οἰκογενειακῆς μερίμνης ἀπηλλαγμένος ἐπεδείξατο πολλάκις μεγίστας ἀρετάς, ἀλλ' αἱ ἀμαρτίαι αὐτοῦ φαίνεται ὅτι ἐγένοντο πολλῷ μεγαλείτεραι, ὧν ἕνεκα ἀπεσπάθησαν τῆς Λατινικῆς Ἐκκλησίας οἱ διαμαρτυρόμενοι Ἑλβετίας, Γερμανίας, Κάτω Χωρῶν, Σκανδιναυικῆς Χερσονήσου καὶ τῆς Μ. Βρεττανίας. Ἡ Γαλλία ἐκήρυξε διωγμὸν κατὰ τῶν μοναχικῶν ταγμάτων καὶ τὴν παιδείαν, ὡς ἔπραξεν πρότερον αἱ διαμαρτυρόμεναι ἐπικράτειαι, ἀπήλλαξαν τῆς ἐπιβράσεως τοῦ κλήρου. Ἐν Ἀγγλίᾳ ἡ ἐπίσημος Ἐκκλησία προικοδοτηθεῖσα δι' ὅλης τῆς μεγάλης περιουσίας τῆς καταργηθείσης Λατιν. Ἐκκλησίας καὶ μεγάλας ἐπὶ τούτοις χορηγίας λαβοῦσα παρὰ τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῶν ἀριστοκρατικῶν ἰδίᾳ τάξεων, χάρις, εἰς τὴν ὑποταγὴν αὐτῆς εἰς τὴν πολιτείαν, ἧς ὁ Βασιλεὺς εἶνε καὶ τῆς πίστεως προστάτης, κατέστη ἵδρυμα οἱονεὶ πολιτικὸν καὶ ὁ ἀνώτερος κλῆρος αὐτῆς κέκτηται ἡγεμονικὰς προσόδους ποικιλλούσας ἀπὸ 100 μέχρι 8,000 λιρῶν ἐτησίως, ἐνῷ ὁ κατώτερος κλῆρος ἐν αὐτῇ ἐν οἰκτρᾷ διατελῶν καταστάσει οὐ πρὸ πολλῶν δεκάδων ἐτῶν, ἔτυχεν ἐσχάτως μόλις τῆς μερίμνης καὶ προστασίας τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῶν κοινοτήτων πρὸς βελτίωσιν τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως αὐτοῦ.

Ὁ ἀγγλικὸς κλῆρος εἶνε ὁ πλουσιώτατος ἐν τῷ κόσμῳ, τὸ ποίμνιόν του δὲ ἀποτελεῖται ἐκ τῶν ἀριστοκρατικῶν

καὶ εὐγενῶν τάξεων, καὶ τῶν μεγάλων γαιοκτημόνων καὶ τῶν βαθυπλούτων μεγαλεμπόρων· ἑνὶ λόγῳ, ἐκ πάντων ὅσοι δύνανται νὰ προσκαλῶσι τὸν ποιμένα εἰς πλουσίαν τράπεζαν, ὡς εἶπον, καὶ νὰ πράττῃ τὸ αὐτὸ οὗτος πρὸς ἐκείνους. Ἡ ἐπίσημος ἐκκλησία ἀνήκει εἰς τὴν τάξιν ἄϊ—λάϊφ, τοῦθ' ὅπερ ἐξηγεῖ τὴν ἀδιαφορίαν πρὸς αὐτὴν μεγάλης μοίρας τῶν πτωχῶν ἰδίᾳ ἀστικῶν τάξεων.

Ὑπῆρξαν περίοδοι ὑλικοῦ πλούτου καὶ χλιδῆς τοῦ ἀνωτέρου μάλιστα Ἱ. κλήρου τῆς Ὀρθοδόξου Ἀνατολ. Ἐκκλησίας κατὰ τὴν χιλιετῆ βυζαντιακὴν αὐτοκρατορίαν, τοὺς οἰκονομικοὺς δὲ μως πόρους αὐτοῦ ὡς τὰ πολλὰ ἐπορίζετο ἀπὸ τῶν ἐθελουσίων εἰσφορῶν τῶν χριστιανῶν καὶ ἀπὸ τῶν πλουσίων κληροδοτημάτων ἅτινα κατέλειπον ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας ἄνδρες πλούσιοι καὶ εὐσεβεῖς.

Ὁ ἀνατολ. κλῆρος, πλὴν σπανίων ἐξαιρέσεων, ἐταύτισε πάντοτε τὴν τύχην αὐτοῦ μετὰ τῆς πολιτείας καὶ τοῦ λαοῦ καὶ αἱ μᾶλλον μεμορφωμέναι τάξεις αὐτῶν ἐπεδείξαντο λίαν πρώϊμον ἐλευθεροφροσύνην περὶ τοὺς ἐκκλησιαστικοὺς καὶ πολιτικοὺς καὶ κοινωνικοὺς ἔτι νεωτερισμοὺς ἐφόσον ἡ ἀετοφόρος αὐτοκρατορικὴ σημαία ἐκυμάτιζεν ἐπὶ τῶν ἐπάλξεων τῆς βασιλευούσης.

Ὅτε δὲ ἔπεσε καὶ τὸ ἔσχατον προπύργιον τοῦ βυζαντιακοῦ Ἑλληνισμοῦ, ὁ Ἱ. κλῆρος καὶ ἡ Ἐκκλησία ἀπετέλεσαν τὴν σώτειραν πνευματικὴν κιβωτόν, ἐν ᾗ περιεφρουρήθη τὸ δουλεῦον καὶ χειμαζόμενον Γένος καὶ παρὰ τὴν ὑλικὴν ἀπορίαν καὶ τὴν πνευματικὴν πτωχείαν του ὁ κλῆρος οὗτος ἐπεδείξατο δι' ὅλων τῶν αἰώνων πικροτάτης δουλείας θαύματα ἐθελοθυσίας καὶ αὐταπαρνήσεως ὑπὲρ τῆς πίστεως καὶ τοῦ ἔθνους. Ἡ πενία καὶ αἱ παντοῖαι στερήσεις καθ' ὧν ἐδέησε νὰ παλαίσῃ ὁ Ἱ. κλῆρος οὐδόλως ἤμβλυναν τὴν εὐσέβειαν καὶ τὴν φιλοπατρίαν αὐτοῦ καὶ αὐτὸς ἐγένετο τοῦ ἔθνους ὁ θρησκευτικὸς καὶ λαϊκὸς διδάσκαλος, δικαστὴς καὶ ὁδηγὸς ἔν τε τῷ θρησκευτικῷ καὶ τῷ κοινωνικῷ βίῳ αὐτοῦ.

Ὁ Ἱ. κλῆρος τοιοῦτος γενόμενος, συνετηρεῖτο ἐκ τῶν ἀσυδοσιῶν καὶ τῶν πενιχρῶν προσόδων ἀπὸ κτημάτων ἐκκλησιαστικῶν καὶ μοναστηριακῶν καὶ ἀπὸ τῶν εἰσφορῶν τοῦ εὐσεβοῦς ποιμνίου αὐτοῦ διὰ τὰ παρεχόμενα εἰς αὐτὸ πνευματικὰ παρὰ τῆς Ἐκκλησίας χαρίσματα.

Αἱ εἰσφοραὶ αὗται διὰ μακρῶν αἰώνων κρατήσασαι ἐγένοντο ἔθος νόμου θέσιν καταλαβὸν καὶ ἡ παροχὴ τούτων γίνεται μετὰ σεβασμοῦ καὶ τιμῆς πρὸς τὸν δεχόμενον Ἀρχιερέα ἢ ἱερέα, χωρὶς οὐδόλως οἱ τελευταῖοι οὗτοι νὰ θεωρῶσι μειούμενον καὶ κατ' ἐλάχιστον τὸ γόητρον τοῦ ἱεροῦ καὶ ὑψηλοῦ ἀξιώματος αὐτῶν.

Αἰωνόβιοι ἐγένοντο ἄρα αἱ σχέσεις αὗται μεταξὺ κλήρου καὶ λαοῦ παρ' ἡμῖν αἵτινες συνέσφιγξαν ἔτι μᾶλλον τοὺς τρυφεροὺς δεσμοὺς τῆς ἀμοιβαίας τιμῆς, σεβασμοῦ καὶ ἀγάπης μεταξὺ κλήρου καὶ λαοῦ.

Πλὴν τινων ἀξέστων καὶ ἀγροίκων ἀνθρώπων, οἱ οἰκοδεσπόται ἢ αἱ οἰκοδέσποιναι, οἱ παράνυμφοι ἢ οἱ ἀνάδοχοι ἐνιποθέτουσιν εἰς τὴν χεῖρα τοῦ ἱερέως μετ' εὐλαβείας ἀσπαζόμενοι αὐτὴν τὴν χρηματικὴν εἰσφορὰν ἐπὶ τῇ τελέσει οἱασδήποτε θρησκευτικῆς τελετῆς ἢ μυστηρίου.

Αἱ εἰσφοραὶ αὗται ποικίλλουσι βεβαίως τὴν ποσότητα κατὰ λόγον μὲν τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως τῶν εἰσφερόντων, τοῦ ἐμπνεομένου δὲ σεβασμοῦ τοῦ λαμβάνοντος αὐτὴν κληρικοῦ, ὅστις συναισθανόμενος, ὅτι οἱαδήποτε εὐημερία καὶ ἀξιοπρεπὴς συντήρησίς του ἐξήρτηται ἀπὸ τῆς ἀγάπης καὶ τοῦ σεβασμοῦ ὃν ἐμπνέει εἰς τὸ ποιμνιόν του, θὰ διάκηται, ἄγρυπνος, μειλίχιος στοργικὸς καὶ φιλόφρων πρὸς αὐτοὺς ἐνῷ ἡ ἐξασφάλισις ἐπαρκοῦς μισθοδοσίας ἀπὸ ταμείου ἀνεξαρτήτου ὅλως θὰ καθίστα αὐτὸν πολλάκις ἀδιάφορον, νωθρὸν καὶ ἀλαζόνα ἔτι.

Περὶ τοῦ πρακτέου θὰ διαλάβωμεν ἐν τῷ προσεχεῖ φύλλῳ.

Η ΚΟΣΜΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΠΡΩΗΝ ΠΡΟΕΔΡΟΝ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚ. ΣΥΜΠΟΛΙΤΕΙΑΣ

Θ. ΡΟΥΣΒΕΛΤ

Παρέχομεν ὧδε περίληψιν τῆς ἀξιοσημειώτου ἀγορεύσεως ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τοῦ Βερολίνου τοῦ πρώην Προέδρου τῆς Ἀμερικανικῆς Συμπολιτείας κ. Θ. Ρούσβελτ.

Ἡ περιοδεία τοῦ κ. Ρούσβελτ, λέγει ὁ Λονδίνειος «Χρόνος» ἀπὸ πρωτευούσης εἰς πρωτεύουσαν ἐγένετο μοναδική. Ἡ θέρμη μεθ' ἧς οὗτος ἐχαιρετίσθη ὡμοίαζε πρὸς τὴν τοῦ Γαριβάλδη, ὅτε τὰ ρωμαντικὰ κατορθώματά του ἦσαν νωπὰ ἐν ταῖς διανοίαις τῶν ἀνθρώπων καὶ ὁ ἐρυθρὸς χιτών του ἦτο τὸ σύμβολον τῶν ἀγωνιζομένων ἰδεῶν καὶ ὑπεμίμνησκε τὴν μνήμην τῶν μαρτύρων αὐτῶν.

—Ἄλλος Πέτρος ἐρημίτης.

Ἀναλογιζόμενοι τὸν ἀδιάπτωτον ἐνθουσιασμὸν ὃν συνήντησεν ὁ κ. Ρούσβελτ μεταβαίνων ἀπὸ χώρας εἰς χώραν παρατηρηταί τινες εἶπον ὅτι οὐδὲν παρόμοιον ἐγένετο ἐν Εὐρώπῃ ἀπὸ τῶν ἡμερῶν Πέτρου τοῦ Ἐρημίτου.* Δὲν κατέχει ἐπίσημον θέσιν. Φροντίζει πολὺ νὰ μὴ λέγῃ τί θὰ ἔπραττεν. Δὲν εἶναι Πρόεδρος οὔτε ὑποψήφιος διὰ τὴν Προεδρείαν, ἀλλ' ἁπλοῦς πολίτης. Ἡ περιοδεία του ὅμως ἐγένετο τοιαύτη, οἵας δὲν ἔτυχον πάντοτε καὶ οἱ μέγιστοι μονάρχαι· πάντα δὲ ταῦτα ἦσαν ὅλως φυσικὰ καὶ ὑπελήφθησαν ὡς ἀποδοθέντα αὐτῷ διὰ λόγους οὐχὶ πάντοτε ὁμολογηθέντας ἢ μὴ παρόντας παρ' ἐκείνοις οὓς ἐπηρέασεν.

—Ὁ κῆρυξ τῆς ἀνδρότητος.

«Κῆρυξ ἀνδρότητος» ἀποκαλεῖται ὁ Ρούσβελτ ὑπὸ τῆς Westminster Gazette «Τὸ ἀκαταμάχητον ἀνθρώπινον ἔμφυτον ὅπερ ἐπιμένει προσωποποιοῦν μίαν ἐθνότητα φαίνεται καθ' ἑκάστην ἐν ἐνεργείᾳ κατὰ τὸ μέγα ἀνὰ τὸν κόσμον ταξείδιον τοῦ κ. Ρούσβελτ» γράφει ἐν κυρίῳ ἄρθρῳ.

Παρόμοιον θαυμασμὸν ἐκφράζει ἅπας σχεδὸν ὁ εὐρωπαϊκὸς τύπος πρὸς τὸν μέγαν τό τε δέμας καὶ τὸν νοῦν καὶ τὴν καρδίαν καινὸν ἄνδρα οὗτινος ἰδίᾳ ἡ ἐν τῷ Βερολινείῳ Πανεπιστημίῳ διάλεξις βαθεῖαν παρήγαγεν ἐντύπωσιν διὰ τὰ καινὰ καὶ ὑψηλὰ αὐτῆς κηρύγματα ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ Γερμανοῦ Αὐτοκράτορος καὶ τῆς Αὐτοκρατείρας καὶ τὰ μάλιστα διακεκριμένης συνοδείας αὐτῶν.

—Ἡ ἀνάστασις τοῦ πνεύματος τοῦ κόσμου.

«Ἡ Γερμανία, εἶπεν ὁ κ. Ρούσβελτ, εἶναι ἐξαίρετος χώρα ὅπου ἡ Κοσμικὴ Κίνησις μέχρι σήμερον ὑπὸ πάσας τὰς πολλαπλᾶς ἀπόψεις αὐτῆς εἶνε πλήρως ὁρατή. Ὁ βίος τοῦ Πανεπιστημίου περιλαμβάνει τὴν περίοδον καθ' ἣν ἡ κίνησις αὕτη διεδόθη μέχρι οὗ ἐγένετο αἰσθητὴ κατὰ πάσας τὰς χώρας· ἐνῷ ἡ ταχύτης αὐτῆς ἐγένετο σταθερῶς ἐπιταχυνομένη οὕτως ὥστε τὸ πρόσωπον τοῦ κόσμου ἤλλαξε, καὶ ἀλλάσσει ἤδη ὅσον οὐδέποτε πρότερον. Κατάλληλον ὅθεν καὶ προσῆκον εἶνε ὅπως εἴπω ἐνθάδε περὶ τοῦ θέματος... Μετὰ τῆς καταπτώσεως τῶν ἀρχαίων πολιτισμῶν, ἀνέθορον εἰς ὑπεροχὴν οἱ λαοὶ ἐκεῖνοι μεθ' ὧν δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν ὅτι ἄρχεται ἡ ἐκπολιτιστικὴ ἡμῶν ἱστορία.

Τὰς ἰδέας καὶ τὰς ἐπιδράσεις ἐπὶ τοῦ βίου ἡμῶν, ἃς δυνάμεθα ν' ἀναζητήσωμεν εὐσυνειδήτως ὅλως ἐν τῷ παρελθόντι, εἶνε κατὰ μέγα μέρος περιπτώσεις ζητητέαι παρ' Ἰουδαίοις, Ἕλλησι καὶ Ρωμαίοις· καὶ ὁ κοινὸς ἄνθρωπος ὁμιλῶν περὶ ἐθνῶν τῆς ἀρχαιότητος, ἔχει ἐν νῷ ἰδίᾳ τοὺς τρεῖς τούτους λαούς, καίτοι, κρινομένη ὑπὸ τῆς ἱστορίας, ἧς ἔχομεν τὴν ἔκτασιν, ἡ ἑαυτῶν εἶνε λίαν πρόσφατος τῷόντι ἀρχαιότης.

—Ἡ περίπτωσις τῶν Ἰουδαίων.

Ἡ περίπτωσις τῶν Ἰουδαίων ὑπάρχει ὅλως ἐξαιρετική. Ἦσαν οὗτοι ἔθνος μικρὸν ἥττονος σημασίας ἢ τὰ ἀδελφὰ αὐτοῖς ἔθνη τοῦ Μωὰβ καὶ τῆς Δαμασκοῦ, μέχρις οὗ καὶ τὰ τρία, καὶ τὰ ἄλλα μικρὰ κρατίδια τῆς χώρας ὑπέκυψαν εἰς τὸν ζυγὸν τῶν ξένων. Τότε ἐπέζησαν οἱ Ἰουδαῖοι, ἐνῷ πάντες οἱ σύντροφοί του ἀπέθανον. Ἐν τῇ πνευματικῇ δικαιοδοσίᾳ παρέσχον οὗτοι θρησκείαν, ἥτις ἐγένετο ὁ ἰσχυρότατος πάντων τῶν παραγόντων ἐν τοῖς ἀποτελέσμασιν αὐτῆς ἐν τῇ ἀκολούθῳ ἱστορίᾳ τῆς ἀνθρωπότητος· οὐδὲν ὅμως τῶν ἄλλων κληροδοτημάτων αὐτῶν δύναται νὰ συγκριθῇ πρὸς ὅσα ἐκληροδότησαν ἡμῖν οἱ Ἕλληνες καὶ οἱ Ρωμαῖοι. Ὁ Ἑλληνορρωμαϊκὸς κόσμος εἶδε πολιτισμὸν πολλῷ μᾶλλον λαμπρόν, πολυμερέστερον καὶ ἐντατικώτερον παντὸς ἄλλου προηγηθέντος. Τὸ πρῶτον τότε ἤρξατο νὰ ὑπάρχῃ τι ὅπερ προεμήνυε Κοσμικὴν Κίνησιν.

—Ἡ ἀνακάλυψις τῆς Ἀμερικῆς.

Μετὰ τῆς ἐμφανίσεως τῶν Σκοτεινῶν Αἰώνων ἡ κίνησις βεβαίως ἔπαυσε καὶ δὲν ἐπανελήφθη ἐκ νέου ἐπὶ πολλοὺς αἰῶνας· παρῆλθε χιλιετὲς διάστημα πρὶν ἅπαξ ἔτι ἀναλάβῃ πλήρη ροπήν, καθόσον ἀφορᾷ τὸν Εὐρωπαϊκόν, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὸν παγκόσμιον πολιτισμὸν τῆς σήμερον. Κατὰ πάντας τοὺς αἰῶνας ἐκείνους ὁ πεπολιτισμένος κόσμος, κατὰ τὴν ἡμετέραν ἐκδοχὴν τοῦ ὅρου, ἠσχολεῖτο, ὡς κυρίαν ἐνασχόλησίν του, ὅπως ἠρέμα ἀναρριχηθῇ πάλιν ὀπίσω, ἐκεῖ ὅθεν εἶχε καταπέσει μετὰ τὸν αἰῶνα τῶν Ἀντωνίνων. Ἐν τέλει, μικρὸν ὑπὲρ τὰ τετρακόσια ἔτη πρότερον, ἡ κίνησις πρὸς πολιτισμὸν τοῦ κόσμου ἀνέλαβε τὴν διακοπεῖσαν πορείαν. Ἡ ἔναρξις τῆς συγχρόνου κινήσεως δύναται κυρίως νὰ θεωρηθῇ ὅτι ἐγένετο σύγχρονος μετὰ τῆς ἀνακαλύψεως τῆς τυπογραφίας, καὶ μετὰ τῆς σειρᾶς ἐκείνης τῶν τολμηρῶν θαλασσίων ἐπιχειρήσεων, αἵτινες ἐκορυφώθησαν εἰς τὴν ἀνακάλυψιν τῆς Ἀμερικῆς· καὶ ἀφοῦ τὰ δύο ταῦτα κατορθώματα, ἅτινα ἐσημείωσαν ἰδίαν ἐποχήν, ἤρξαντο νὰ παράγωσι τὰ πλήρη ἀποτελέσματα αὐτῶν ἔν τε τῷ ὑλικῷ καὶ πνευματικῷ βίῳ, κατέστη ἀναπόφευκτον ὅτι ὁ πολιτισμὸς ἔδει νὰ διαφέρῃ ἐφεξῆς οὐ μόνον κατὰ βαθμὸν ἀλλὰ καὶ κατ' εἶδος παντὸς ὅ,τι εἶχε γίνει πρότερον.

—Φοβερὰ θρησκευτικὴ ζύμωσις.

Ἀμέσως μετὰ τὸν πλοῦν τοῦ Κολόμβου καὶ τοῦ Βάσκου Δὰ Γάμα ἤρξατο τρομερὸς θρησκευτικὸς ὀργασμός· ἡ ἐξέγερσις τοῦ πνεύματος ἔβαινεν ἐκ παραλλήλου μετὰ τῆς ἠθικῆς ἀνεγέρσεως. Τὰ μεγάλα ὀνόματα τοῦ Κοπερνίκου, τοῦ Βρούνου, τοῦ Κεπλέρου καὶ τοῦ Γαλλαίου ἐδείκνυον ὅτι τὸ ἀνθρώπινον πνεῦμα διερρήγνυε τὰ δεσμὰ ἅτινα τὸ εἶχον καταστείλει, καὶ διὰ πρώτην φορὰν ὁ πειραματισμὸς ἐχρησιμοποιήθη ὡς ἐμπόδιον ἐπὶ τῆς παρατηρήσεως καὶ τῆς θεωρίας. Ἔκτοτε αἰῶνα μετὰ αἰῶνα, αἱ μεταβολαὶ ηὐξήθησαν ἐν τῇ ταχύτητι καὶ τῇ περιπλοκῇ καὶ ἐξίκοντο εἰς τὸ μέγιστον ὅριον αὐτῶν κατ' ἀμφοτέρας τὰς ἐπόψεις κατὰ τὸν ἄρτι παρελθόντα αἰῶνα. Ἀντὶ νὰ διευθύνηται ὑφ' ἑνὸς ἢ δύο ἐπικρατούντων λαῶν, ὡς συνέβαιν κατὰ πάσας τὰς παραπλησίας κινήσεις ἐν τῷ παρελθόντι, τῆς νέας κινήσεως μετέσχον πολλὰ καὶ διάφορα ἔθνη.

Ἀπὸ πάσης ἀπόψεως ἔσχεν αὕτη μεγίστην εἴπερ ποτὲ ροπήν. Οὐχὶ παρ' ἑνί, ἀλλὰ παρὰ πολλοῖς καὶ διαφόροις λαοῖς ἐπεγένετο μεγάλη αὔξησις πλούτου, πληθυσμοῦ, δυνάμεως περὶ τὴν ὀργάνωσιν καὶ ἐπίδοσιν τῆς μηχανικῆς δραστηριότητος καὶ ἐκμεταλλεύσεως τῶν φυσικῶν πόρων. Πάντα ταῦτα συνωδεύθησαν καὶ ἐσημειώθησαν ὑπὸ ἀπειρομεγέθους ἐκρήξεως ἐνεργητικότητος καὶ ἀδιακόπου πρωτοβουλίας. Τὸ ἀποτέλεσμα εἶνε τοσοῦτον ποικίλον, ὅσον καὶ ἐκπληκτικόν.

—Ἀποτελέσματα τοῦ ἀποικισμοῦ καὶ τῆς ἐρεύνης.

Ἐν πρώτοις, ἀντιπρόσωποι τοῦ πολιτισμοῦ τούτου διὰ τῆς κατακτήσεως αὐτῶν τοῦ διαστήματος ἠδυνήθησαν νὰ διασπαρῶσιν εἰς τὰς πράγματι κενὰς χώρας, ἐνῷ ταὐτοχρόνως διὰ τῶν θριάμβων αὐτῶν περὶ τὴν ὀργάνωσιν καὶ τὴν μηχανικὴν ἐφεύρεσιν, ἐκτήσαντο ἀνήκουστον στρατιωτικὴν ὑπεροχὴν ἐν συγκρίσει πρὸς τοὺς προγενεστέρους αὐτῶν ἀντιζήλους. Εἰς τὰ δύο ταῦτα γεγονότα ὀφείλεται ἐν πρώτοις τὸ περαιτέρω γεγονὸς ὅτι διὰ πρώτην φορὰν ὑπάρχει τι πράγματι ὅπερ προσεγγίζει εἰς ἐκπολιτιστικὴν κίνησιν, εἰς κίνησιν κοσμικήν.

Τὸ καθαρὸν ἐξαγόμενον ὅπερ ἐγένετο κατὰ τοὺς τέσσαρας τελευταίους αἰῶνας εἶνε ὅτι πολιτισμὸς εὐρωπαϊκοῦ τύπου ἐξασκεῖ μᾶλλον ἢ ἧττον βαθεῖαν ἐπίδρασιν ἐφ' ἅπαντα πράγματι τὸν κόσμον. Σκυθρωπὸς ἢ φέρελπις πᾶς ἄνθρωπος ἡγούμενος οἱασδήποτε γραμμῆς σκέψεως ἢ προσπαθείας ὀφείλει νῦν ν' ἀτενίζῃ πέραν τῶν ὁρίων τῆς χώρας του. Ἡ κατάκτησις ἐπὶ τῆς Φύσεως περιέλαβεν ἔκτακτον αὔξησιν πάσης μορφῆς γνώσεως τοῦ κόσμου ἐν ᾧ ζῶμεν καὶ ἔκτακτον ὡσαύτως αὔξησιν ἐξουσίας ἐπὶ τῆς Φύσεως. Πρὸ ἑκατὸν ἐτῶν ὅτε ἱδρύθη τὸ Πανεπιστήμιον τοῦτο· αἱ μέθοδοι τῆς μεταφορᾶς δὲν διέφερον οὐσιωδῶς τῶν μεθόδων παρὰ τοῖς ἐν ὑψηλῷ πολιτισμῷ ἔθνεσι τῆς ἀρχαιότητος. Ταξειδιῶται καὶ ἐμπορεύματα μετεφέροντο κατὰ ξηρὰν ἐπὶ τροχοφόρων ὀχημάτων ἢ ἐπὶ κτηνῶν φορτηγῶν, καὶ κατὰ θάλασσαν ἐπὶ σκαφῶν κινουμένων δι' ἱστίων ἢ διὰ κωπῶν, καὶ αἱ εἰδήσεις μετεβιβάζοντο ὡς πάντοτε. Ὁ ἀτμὸς καὶ ὁ ἠλεκτρισμὸς παρέσχον ταχύτητα κινήσεως ἐπὶ τῆς ξηρᾶς καὶ τῆς θαλάσσης ὅση οὐδέποτε ὑπῆρξε, καὶ ἤδη ἐπίκειται ἄμεσος ἡ κατάκτησις τοῦ ἀέρος.

(Ἀκολουθεῖ).

* Σ.Σ.Κ.Φ. Χάριν τῶν ἀγνοούντων τὴν παγκόσμιον ἱστορίαν ἀναφέρομεν ὅτι Πέτρος ὁ Ἐρημίτης ἦν ὁ Λατῖνος μοναχὸς ὅστις περιῆλθε τὰς Εὐρωπαϊκὰς χώρας καὶ προὐκάλεσε τὰς Σταυροφορίας ὑπὲρ τῆς Ἁγ. Γῆς.

ΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ
ΤΗΣ ΦΥΜΑΤΙΩΣΕΩΣ

(Συνέχεια)

Ἐπὶ πλήρων σειρῶν παρατηρήσεων καὶ πειραμάτων οἱ κόνικλοι ἀπέκτησαν ἀξιοσημείωτον ἀντίστασιν πρὸς τὴν μολυσματικὴν δοκιμήν, ἥτις συνίσταται ὡσαύτως ἐκ μολυσματικοῦ γεύματος. Αἱ ἀγελάδες καὶ αἱ αἶγες ἔδωκαν ἀποθαρρυντικὰ ἀποτελέσματα. Ἀλλὰ δὲν πρέπει νὰ ἀμφιβάλλωμεν ὅτι ὁ διὰ τῆς λύμφης τῶν βοῶν ἐνοφθαλμισμὸς κατὰ τὴν μέθοδον τοῦ Berrbing δύναται νὰ δώσῃ ὡσαύτως λαμπρὰς ἐλπίδας καὶ νὰ φοβώμεθα ὅτι ὁ διὰ μέσου τῶν πεπτικῶν ὁδῶν ἐνοφθαλμισμὸς δὲν δύναται νὰ ἐπιφέρῃ ὡσαύτως παροδικὴν ἀντίστασιν. Τὰ ἐν ἐνεργείᾳ πειράματα θέλουσιν ἀποδείξει τὴν ἀλήθειαν. Χορηγοῦντες τοῖς μόσχοις ἐφάπαξ ὅπως καταπίωσι μικρὰν δόσιν φυματικῶν βακτηριδίων οὗτοι ἐπὶ δύο ἢ τρεῖς μῆνας εὑρίσκονται ὑπὸ τὴν ἐπίρροιαν τῆς φυματιώσεως (ἀντιδρῶσιν εἰς τὴν φυματίνην)· εἶτα δὲ φαίνονται θεραπευμένοι· ἀλλ' ἐὰν χορηγήσωμεν εἰς τούτους κατὰ μικρὰ διαστήματα πολλὰ μιασματικὰ γεύματα αἱ ἀρχικαὶ παθήσεις ἀντὶ νὰ θεραπευθῶσιν ἐπιβαρύνονται ἀναλόγως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν γευμάτων καὶ τῆς ποσότητος τοῦ μιάσματος ὅπερ κατέπιεν ἑκάστην φορὰν εἶναι πολὺ πιθανὸν ὅτι οἱ παῖδες ὡς πρὸς τοῦτο ὁμοιάζουσι τοὺς βοῦς. Ὁ Calmette διὰ τοῦτο προσθέτει εἰς τὴν ὑγιεινὴν θεραπευτικὴν τῆς φυματιώσεως τὸν νέον τοῦτον κανόνα: «ὁ προσβληθεὶς ὀφείλει πρὸ παντὸς νὰ προφυλάττηται ἀπὸ ἀλλεπαλλήλους νέας μολύνσεις. Ἐὰν προσβληθῶμεν ὑπὸ τῆς φυματιώσεως ὑπάρχει μεγάλη ἐλπὶς ὅτι ἡ πρώτη αὕτη προσβολὴ εἶναι θεραπεύσιμος Ἐὰν ἀπορροφῶμεν ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν βακτηρίδια διὰ τοῦ ἀέρος, διὰ τῶν πτυσμάτων, διὰ τοῦ γάλακτος αἱ ἐπαναλειπτικαὶ αὗται μολύνσεις ὅσον μίκρισται καὶ ἂν ὦσιν διακινδυνεύουσι τὴν θεραπείαν. Ἐν γένει λοιπὸν τὸ προσβληθὲν ἐκ φυματιώσεως ἄτομον ὀφείλει ν' ἀπέχῃ τῆς φυματικῆς μολύνσεως μεθ' ἴσης φροντίδος ὡς καὶ τὸ ὑγιές.

Κατὰ τὰ πειράματα ἐν Melun ὁ Valleè καὶ ὁ Rossignol ἀνεγνώρισαν τὴν ἀνάγκην τῆς ἀπομονώσεως τῶν ζώων μετὰ τὸν ἐνοφθαλμισμὸν διὰ τῆς βοείου λύμφης ὁ Berrhing εἶτα ὁ Bellanti καὶ ὁ Stazzi ὡμίλησαν διὰ τὴν περίοδον ταύτην τῆς ὑπεραισθησίας πρὸς τὴν φυματίωσιν ἥτις ἀκολουθεῖ τὸν ἐνοφθαλμισμὸν αὐτὸν καὶ προηγεῖται τῆς περιόδου τῆς σχετικῆς ἀνοσίας. Ὁ Calmette ἐπιβεβαιοῖ διὰ πειραμάτων τὸν κίνδυνον τῶν ἀλληλοδιαδόχων ἐπανομολύνσεων. Τὰ ἀποτελέσματα ταῦτα συνδέονται καὶ μᾶς φέρουσι πρὸς τὸν νόμον ὅστις ἐπικρατεῖ διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς φυματιώσεως· ἡ πρώτη προσβολὴ καθιστᾷ τὸν ἄνθρωπον εὐαίσθητον ἀντὶ νὰ χρησιμεύῃ ὡς προληπτικὸς ἐνοφθαλμισμός.

Τὸ ὅλον ζήτημα ἔγκειται εἰς τὸ νὰ γνωρίσωμεν ἐὰν τὴν ὑπεραισθησίαν ταύτην διαδέχεται ἀντίστασις καὶ ἐὰν ἡ ἀντίστασις αὕτη εἶναι διαρκὴς ἢ παροδική. Ἡ ἱστορία τοῦ διὰ βοείου λύμφης ἐνοφθαλμισμοῦ δεικνύει ὅτι ἡ ἀντίστασις εἶναι πρόσκαιρος καὶ παροδική, καὶ ἐν τέλει ὅτι ἐντὸς ἑνὸς ἔτους περίπου τὸ ζῶον καθίσταται μᾶλλον εὐαίσθητον εἰς τὴν φυματίωσιν παρὰ ποτὲ πρότερον.

Ἐν τούτοις ὁ ἄνθρωπος κατέχει μέσα ὅπως παλαίῃ κατὰ τῆς φυματιώσεως, καθότι πλεῖσται ὅσαι αὐτόματοι θεραπεῖαι ἐκ τῆς νόσου ταύτης παρετηρήθησαν. Ὀφείλομεν νὰ ἐξεύρωμεν τὸ μέσον διὰ τοῦ ὁποίου νὰ ἐντείνηται ἡ φυσικὴ δύναμις τῆς ἀντιστάσεως τῶν κυττάρων.

(ἀκολουθεῖ)

Ν. Θ. Δέρβης.

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΝ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ

ΥΠΟ ΤΟΥ κ. Μ. Γ. ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ

βουλευτοῦ Λάρνακος—Ἀμμοχώστου.

(Συνέχεια)

Εἰς μὲν τὰς ὑπὸ τῶν ἐδαφίων α, β, γ, δ καὶ ε περιπτώσεις ἐπιβάλλεται ἡ ποινὴ τῆς ἐπιτιμήσεως διὰ δὲ τὰς λοιπὰς αἱ λοιπαὶ ποιναὶ αἱ ἀνωτέρω καὶ πειθαρχικαὶ ποιναὶ ὁριζόμεναι. Νοεῖται ὅτι ἐὰν δὶς κατὰ τὸ αὐτὸ σχολικὸν ἔτος ἐπιβληθῇ ἡ ποινὴ τῆς ἐπιτιμήσεως κατὰ τοῦ αὐτοῦ διδασκάλου πᾶσα νέα ἀξιόποινος περίπτωσις θὰ συνεπάγηται τὰς κατόπιν τῆς ἐπιτιμήσεως ὁριζομένας ποινὰς ἢ τινος ἐξ αὐτῶν.

Ε') Νὰ ὁρίζῃ τὰ χωρία τῆς Ἐπαρχίας ἐν οἷς θὰ ἱδρυθῶσι νέα σχολεῖα καὶ τὸν χρόνον ἀφ' οὗ θ' ἀρχίσῃ ἡ λειτουργία τῶν τοιούτων σχολείων. Ἀντίγραφον τῆς περὶ ἱδρύσεως νέου Σχολείου ἀποφάσεως τῆς Ἐπαρχιακῆς Ἐπιτροπῆς φέρον τὴν ὑπογραφὴν τοῦ Προέδρου αὐτῆς θὰ τοιχοκολλᾶται ὡς οἷόν τε τάχιον εἰς περίοπτόν τι μέρος τῆς κοινότητος, ἐν ᾗ τὸ τοιοῦτον σχολεῖον θὰ λειτουργήσῃ. Ἐὰν ἐντὸς ἡμερῶν ἀπὸ τῆς τοιαύτης τοιχοκολλήσεως δὲν διαβιβασθῇ πρὸς τὴν Ἐπαρχ. Ἐκπαιδ. Ἐπιτροπὴν ἔνστασις κατὰ τῆς ἱδρύσεως καὶ λειτουργίας σχολείου ὑπογεγραμμένη ὑπὸ τῶν $^2/_3$ τοὐλάχιστον τοῦ διὰ κτηματικοῦ φόρου φορολογημένων κατοίκων τῆς κοινότητος ἡ περὶ ἱδρύσεως Σχολείου ἀπόφασις τῆς Ἐπαρχιακῆς Ἐπιτροπῆς θέλει εἶσθαι καθόσον ἀφορᾷ τὴν Ἐπιτροπείαν ταύτην τελειωτική. Νοεῖται ὅμως ὅτι ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ὁ πληθυσμὸς τῶν κατοίκων τῆς κοινότητος δὲν ὑπερβαίνει τὸν ἀριθμὸν τῶν οὐδεμία περὶ ἱδρύσεως σχολείου ἀπόφασις θὰ εἶναι ὑποχρεωτικὴ ἐκτὸς ἐὰν εἶναι ἐξησφαλισμένον ποσόν τι ἐτησίας ἐπιχορηγήσεως οὐχὶ κατώτερον τῶν λιρῶν.

Πᾶσα περὶ ἱδρύσεως νέου σχολείου τελειωτικὴ ὡς ἄνω ἀπόφασις θὰ διαβιβάζηται ὡς τάχιστα πρὸς τὸ Ἐκπαιδευτικὸν Συμβούλιον καὶ ἐξασφαλιζομένης ὡς ἄνω τῆς ἐπιχορηγήσεως θὰ δημοσιεύηται εἰς τὴν ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως πρὸς ἐκτέλεσιν.

ΣΤ'. Νὰ καταρτίζῃ ὑπὸ τὰς διατυπώσεις καὶ περιορισμοὺς τοῦ ἀνωτέρου ἐδαφίου συμπλέγματα χωρίων, ἐν οἷς θὰ ἱδρυθῇ κοινὸν σχολεῖον ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ὡς καὶ προκειμένου περὶ ὑφισταμένων ἤδη συμπλεγμάτων χωρίων θ' ἀποφασίζῃ περὶ τοῦ κατ' ἀναλογίαν ἀριθμοῦ τῶν κατοίκων ἑκάστης κοινότητος ἀριθμοῦ τῶν μελῶν τῆς κοινοτικῆς Ἐπιτροπῆς ἑνὸς ἑκάστου τῶν ἐν τῷ συμπλέγματι χωρίων καὶ περὶ τοῦ ὑφ' ἑκάστου τούτων δίκην σχολικοῦ δικαιώματος πληρωτέου ποσοῦ.

Ζ'. Νὰ διορίζῃ τοὺς διδασκάλους τῶν ἐν τῇ δικαιοδοσίᾳ αὐτῆς σχολείων, ἐν αἷς περιπτώσεσιν ἡ Κοινοτικὴ Ἐπιτροπεία παρέλιπε μέχρι τῆς τεταγμένης ὑπὸ τοῦ παρόντος Νόμου προθεσμίας νὰ διορίσῃ τοιούτους ἢ τοιοῦτον. Ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν ἐπέλθῃ ὁπωσδήποτε κατὰ τὸ διάμεσον χρονικὸν διάστημα χηρεία τις εἰς τὴν θέσιν διδασκάλου, παρ' οἱασδήποτε Ἐκπαιδ. Ἐπιτροπείας διορισθέντος καὶ ἡ Κοινοτικὴ Ἐπιτροπεία παραλίπῃ τὴν ἐντὸς ἡμερῶν συμπλήρωσιν τῆς θέσεως ταύτης καὶ τὴν περὶ τούτου κοινοποίησιν εἰς τὴν Ἐπαρχ. Ἐκπαιδ. Ἐπιτροπήν, ἡ τελευταία αὕτη θὰ προβαίνῃ ὡς τάχιστα εἰς τὸν διορισμὸν τοῦ διδασκάλου πρὸς συμπλήρωσιν τῆς χηρευούσης θέσεως.

Πᾶς διορισμὸς διδασκάλου ὑπὸ τῆς Ἐπαρχ. Ἐπιτροπῆς ἐνεργούμενος θὰ ὑποβάλληται ὅσον ἀφορᾷ τὸν χρόνον τῆς ὑποχρεωτικῆς διαρκείας αὐτοῦ εἰς τοὺς κάτωθι ὅρους πλὴν τῶν περὶ μεταθέσεως καὶ παύσεως διδασκάλου ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου προνοουμένων:

α') Ἐὰν μὲν πρόκειται περὶ ἀρχικοῦ διορισμοῦ διδασκάλου ὡς ὁρίζεται ἐν τῷ ἄρθρῳ ἐδάφιον 2 λόγῳ παραλείψεως τῆς ἁρμοδίας Κοινοτικῆς Ἐπιτροπῆς ἀρχικῶς ἀναλαμβανούσης τὰ καθήκοντα αὐτῆς τοῦ νὰ προβῇ εἰς τοιοῦτον διορισμόν, ὁ διορισμὸς οὗτος θὰ ἰσχύῃ ὑποχρεωτικῶς ἐπὶ μίαν τριετίαν.

β') Ἐὰν δὲ πρόκειται περὶ διορισμοῦ διδασκάλου πρὸς συμπλήρωσιν τῆς ἐν τῷ μεταξὺ καὶ κατόπιν τοῦ ὑπὸ τῆς Κοινοτικῆς ἢ Ἐπαρχ. Ἐπιτροπῆς γενομένου διορισμοῦ χηρευούσης θέσεως, ὁ διορισμὸς οὗτος θὰ ἰσχύῃ ὑποχρεωτικῶς μέχρι τῆς λήξεως τοῦ χρόνου τῆς τριετοῦς διαρκείας τῆς ἐκλογῆς τῆς οἰκείας Κοινοτικῆς Ἐκπαιδ. Ἐπιτροπείας.

Η'. Νὰ ὁρίζῃ τὸν ἐν ἑκάστῃ κοινότητι χρόνον τῆς ἐνάρξεως καὶ παύσεως τῶν σχολικῶν διακοπῶν, ὥστε κατὰ τὸ ἐνὸν νὰ συμπίπτῃ οὗτος πρὸς τὸν χρόνον τῆς συγκομιδῆς τοῦ κυριωτέρου ἑκάστης κοινότητος προϊόντος.

Θ'. Νὰ συγκαλῇ, ὁσάκις ἤθελε θεωρήσῃ ἀναγκαῖον τῇ ἐγκρίσει τοῦ Ἐκπαιδευτ. Συμβουλίου, Ἐπαρχιακὸν διδασκαλικὸν Συνέδριον, ὁρίζουσα τὸν τόπον τὸν χρόνον καὶ τὴν διάρκειαν τὸν σκοπὸν καὶ τὰ συζητητέα θέματα τῶν συνεδρίων τούτων καὶ κανονίζουσα τὸν τρόπον τῆς διεξαγωγῆς τῶν ἐργασιῶν τῶν συνεδρίων τούτων· τὰ πρακτικὰ τῶν συνεδρίων τούτων θὰ διαβιβάζονται εἰς τὴν ἁρμοδίαν Ἐπαρχ. Ἐκπαιδ. Ἐπιτροπὴν καὶ δι' αὐτῆς, ἐὰν ἡ ἀναγκαῖον εἰς τὸ Ἐκπαιδευτικὸν Συμβούλιον.

Ι'. Νὰ δικάζῃ τὰς ἀπὸ τῶν Κοινοτικῶν Ἐκπαιδ. Ἐπιτροπειῶν ἐφέσεις ἐπὶ τοῦ μεταξὺ τῶν κατοίκων καταμερισμοῦ τοῦ ποσοῦ τῆς κοινοτικῆς συνεισφορᾶς καὶ νὰ κατανέμῃ μεταξὺ τῶν φορολογουμένων κατοίκων τὸ ποσὸν τῆς σχολικῆς συνεισφορᾶς ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν ἡ Κοινοτικὴ Ἐκπαιδ. Ἐπιτροπεία παρέλειψε νὰ πράξῃ τοῦτο ἐντὸς τῆς τεταγμένης προθεσμίας.

ΙΑ'. Νὰ ἐνασκῇ τὰς ἐξουσίας καὶ καθήκοντα δι' ὧν περιβάλλεται δυνάμει τῶν περὶ ὑποχρεωτικῆς φοιτήσεως, ὡς κατωτέρω, διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου.

ΙΒ'. Νὰ προσθέτῃ, ὁσάκις θεωρεῖ ἀναγκαῖον, εἰς τὸν ἐτήσιον προϋπολογισμὸν ἑκάστου σχολείου οἱονδήποτε ποσὸν θεωρεῖ εὔλογον διὰ τὴν βελτίωσιν τῶν ὅρων τῆς λειτουργίας τοῦ Σχολείου τούτου καὶ νὰ φροντίζῃ περὶ τῆς διὰ τὸν σκοπὸν τοῦτον προμηθείας ὀργάνων, θρανίων, χαρτῶν, πινάκων καὶ τῶν τοιούτων ὡς καὶ περὶ τῆς ἀναγκαίας ἐπισκευῆς, ἐπεκτάσεως ἢ συμπληρώσεως σχολικοῦ κτιρίου, ὁσάκις ἡ διὰ τὴν ἐπισκευὴν ταύτην δαπάνη δὲν ὑπερβαίνει τὸ ποσὸν τῶν λιρῶν διὰ τὰς πόλεις καὶ τῶν λιρῶν διὰ τὰ χωρία. Τὰ ποσὰ ταῦτα θὰ κατανέμωνται ὑπὸ τῆς Ἐπαρχ. Ἐκπαιδ. Ἐπιτροπείας ἐφ' ὅλων τῶν διὰ σχολικοῦ δικαιώματος φορολογουμένων κατοίκων τοῦ χωρίου, ἐν ᾧ λειτουργεῖ τὸ σχολεῖον, κατ' ἀναλογίαν τοῦ ποσοῦ, δι' ὃ ἕκαστος εἶναι φορολογημένος ἐν τῷ οἰκείῳ καταλόγῳ τῶν σχολικῶν δικαιωμάτων.

ΙΓ'. Ν' ἀποφασίζῃ εἴτε αὐτεπαγγέλτως εἴτε τῇ εἰσηγήσει Κοινοτικῆς Ἐκπαιδ. Ἐπιτροπείας ὑπὸ τοὺς κατωτέρω περιορισμοὺς περὶ τῆς ἱδρύσεως σχολικοῦ κτιρίου ὡς καὶ περὶ πάσης ἀναγκαίας ἐπισκευῆς, ἐπεκτάσεως ἢ συμπληρώσεως σχολικοῦ κτιρίου ὁσάκις ἡ διὰ τὴν τοιαύτην ἐπισκευήν, ἐπέκτασιν ἢ συμπλήρωσιν δαπάνη ὑπερβαίνει τὸ ποσὸν τῶν λιρῶν διὰ τὰς πόλεις ἢ τὸ ποσὸν τῶν διὰ τὰ χωρία.

Ὁσάκις Ἐπαρχιακὴ Ἐκπαιδ. Ἐπιτροπεία θεωρήσῃ εὐκταῖον ἐν τῷ συμφέροντι τῆς κοινότητος ν' ἀνεγείρῃ σχολικόν τι κτίριον ἢ νὰ ἐπισκευάσῃ, ἐπεκτείνῃ ἢ συμπληρώσῃ σχολικόν τι κτίριον κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀνωτέρω ΙΓ' ἐδαφίου, θέλει κοινοποιεῖ τὸ τοιοῦτον γραπτῶς τῷ Ἐπαρχ. Διοικητῇ.

(ἀκολουθεῖ)

ΣΗΜ.—Ἐν τῷ προλαβόντι φύλλῳ παρεισέφρυσαν λάθη ἀλλοιοῦντα τὸ νόημα τοῦ κειμένου· οὕτω ἐν τέλει τῆς δευτέρας στήλης παρελείφθη ἀμέσως κατόπιν τοῦ 1ου περιορισμοῦ τῶν διδασκαλικῶν μεταθέσεων 2ος τοιοῦτος ἔχων ὡς ἑξῆς:

«2ον Οὐδεμία μετάθεσις θὰ ἐνεργῆται εἰμὴ τῇ ἐγγράφῳ καὶ ἀποχρώντως δεδικαιολογημένῃ αἰτήσει τοῦ διδασκάλου, ἐγκεκριμένῃ ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου Ἐκπαιδευτ. Ἐπόπτου, ἐὰν φανῇ ἀποχρῶσα».

Ἐπίσης εἰς τὸ ἐδάφιον γ' τῶν καθηκόντων καὶ ἐξουσιῶν τῶν Ἐπαρχ. Ἐκπαιδ. Ἐπιτροπειῶν παρελείφθησαν λέξεις ἀλλοιοῦσαι τὴν ἔννοιαν τοῦ ἐδαφίου τούτου ἔχοντος ὡς ἑξῆς:

«3ον Ν' ἀποφασίζῃ περὶ ἐπιβολῆς εἰς τοὺς διδασκάλους πειθαρχικῶν ποινῶν ἢ νὰ εἰσηγῆται περὶ ἐπιβολῆς τοιούτων, ὁσάκις ἡ ποινὴ κλπ.»

Ἐπίσης εἰς τὴν 2αν καὶ 3ην ὑποδιαίρεσιν τῶν πειθαρχικῶν ποινῶν ἡ λέξις ἀπερίσσευμα ν' ἀντικατασταθῇ διὰ τῆς λέξεως ἀπαράπτωμα.

καὶ εὐγενῶν τάξεων, καὶ τῶν μεγάλων γαιοκτημόνων καὶ τῶν βαθυπλούτων μεγαλεμπόρων· ἑνὶ λόγῳ, ἐκ πάντων ὅσοι δύνανται νὰ προσκαλῶσι τὸν ποιμένα εἰς πλουσίαν τράπεζαν, ὡς εἶπον, καὶ νὰ πράττῃ τὸ αὐτὸ οὗτος πρὸς ἐκείνους. Ἡ ἐπίσημος ἐκκλησία ἀνήκει εἰς τὴν τάξιν ἄϊ—λάϊφ, τοῦθ' ὅπερ ἐξηγεῖ τὴν ἀδιαφορίαν πρὸς αὐτὴν μεγάλης μοίρας τῶν πτωχῶν ἰδίᾳ ἀστικῶν τάξεων.

Ὑπῆρξαν περίοδοι ὑλικοῦ πλούτου καὶ χλιδῆς τοῦ ἀνωτέρου μάλιστα Ἰ. κλήρου τῆς Ὀρθοδόξου Ἀνατολ. Ἐκκλησίας κατὰ τὴν χιλιετῆ βυζαντιακὴν αὐτοκρατορίαν, τοὺς οἰκονομικοὺς δὲ πόρους αὐτοῦ ὡς τὰ πολλὰ ἐπορίζετο ἀπὸ τῶν ἐθελουσίων εἰσφορῶν τῶν χριστιανῶν καὶ ἀπὸ τῶν πλουσίων κληροδοτημάτων ἅτινα κατέλειπον ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας ἄνδρες πλούσιοι καὶ εὐσεβεῖς.

Ὁ ἀνατολ. κλῆρος, πλὴν σπανίων ἐξαιρέσεων, ἐταύτισε πάντοτε τὴν τύχην αὐτοῦ μετὰ τῆς πολιτείας καὶ τοῦ λαοῦ καὶ αἱ μᾶλλον μεμορφωμέναι τάξεις αὐτῶν ἐπεδείξαντο λίαν πρώϊμον ἐλευθεροφροσύνην περὶ τοὺς ἐκκλησιαστικοὺς καὶ πολιτικοὺς καὶ κοινωνικοὺς ἔτι νεωτερισμοὺς ἐφόσον ἡ ἀετοφόρος αὐτοκρατορικὴ σημαία ἐκυμάτιζεν ἐπὶ τῶν ἐπάλξεων τῆς βασιλευούσης.

Ὅτε δὲ ἔπεσε καὶ τὸ ἔσχατον προπύργιον τοῦ βυζαντιακοῦ Ἑλληνισμοῦ, ὁ Ἰ. κλῆρος καὶ ἡ Ἐκκλησία ἀπετέλεσαν τὴν σώτειραν πνευματικὴν κιβωτόν, ἐν ᾗ περιεφρουρήθη τὸ δουλεῦον καὶ χειμαζόμενον Γένος καὶ παρὰ τὴν ὑλικὴν ἀπορίαν καὶ τὴν πνευματικὴν πτωχείαν του ὁ κλῆρος οὗτος ἐπεδείξατο δι' ὅλων τῶν αἰώνων πικροτάτης δουλείας θαύματα ἐθελοθυσίας καὶ αὐταπαρνήσεως ὑπὲρ τῆς πίστεως καὶ τοῦ ἔθνους. Ἡ πενία καὶ αἱ παντοῖαι στερήσεις καθ' ὧν ἐδέησε νὰ παλαίσῃ ὁ Ἰ. κλῆρος οὐδόλως ἤμβλυναν τὴν εὐσέβειαν καὶ τὴν φιλοπατρίαν αὐτοῦ καὶ αὐτὸς ἐγένετο τοῦ ἔθνους ὁ θρησκευτικὸς καὶ λαϊκὸς διδάσκαλος, δικαστὴς καὶ ὁδηγὸς ἔν τε τῷ θρησκευτικῷ καὶ τῷ κοινωνικῷ βίῳ αὐτοῦ.

Ὁ Ἰ. κλῆρος τοιοῦτος γενόμενος, συνετηρεῖτο ἐκ τῶν ἀσυδοσιῶν καὶ τῶν πενιχρῶν προσόδων ἀπὸ κτημάτων ἐκκλησιαστικῶν καὶ μοναστηριακῶν καὶ ἀπὸ τῶν εἰσφορῶν τοῦ εὐσεβοῦς ποιμνίου αὐτοῦ διὰ τὰ παρεχόμενα εἰς αὐτὸ πνευματικὰ παρὰ τῆς Ἐκκλησίας χαρίσματα.

Αἱ εἰσφοραὶ αὗται διὰ μακρῶν αἰώνων κρατήσασαι ἐγένοντο ἔθος νόμου θέσιν καταλαβὸν καὶ ἡ παροχὴ τούτων γίνεται μετὰ σεβασμοῦ καὶ τιμῆς πρὸς τὸν δεχόμενον Ἀρχιερέα ἢ ἱερέα, χωρὶς οὐδόλως οἱ τελευταῖοι οὗτοι νὰ θεωρῶσι μειούμενον καὶ κατ' ἐλάχιστον τὸ γόητρον τοῦ ἱεροῦ καὶ ὑψηλοῦ ἀξιώματος αὐτῶν.

Αἰωνόβιοι ἐγένοντο ἄρα αἱ σχέσεις αὗται μεταξὺ κλήρου καὶ λαοῦ παρ' ἡμῖν αἵτινες συνέσφιγξαν ἔτι μᾶλλον τοὺς τρυφεροὺς δεσμοὺς τῆς ἀμοιβαίας τιμῆς, σεβασμοῦ καὶ ἀγάπης μεταξὺ κλήρου καὶ λαοῦ.

Πλὴν τινων ἀξέστων καὶ ἀγροίκων ἀνθρώπων, οἱ οἰκοδεσπόται ἢ αἱ οἰκοδέσποιναι, οἱ παράνυμφοι ἢ οἱ ἀνάδοχοι ἐνιποθέτουσιν εἰς τὴν χεῖρα τοῦ ἱερέως μετ' εὐλαβείας ἀσπαζόμενοι αὐτὴν τὴν χρηματικὴν εἰσφορὰν ἐπὶ τῇ τελέσει οἱασδήποτε θρησκευτικῆς τελετῆς ἢ μυστηρίου.

Αἱ εἰσφοραὶ αὗται ποικίλλουσι βεβαίως τὴν ποσότητα κατὰ λόγον μὲν τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως τῶν εἰσφερόντων, τοῦ ἐμπνεομένου δὲ σεβασμοῦ τοῦ λαμβάνοντος αὐτὴν κληρικοῦ, ὅστις συναισθανόμενος, ὅτι οἱαδήποτε εὐημερία καὶ ἀξιοπρεπὴς συντήρησίς του ἐξήρτηται ἀπὸ τῆς ἀγάπης καὶ τοῦ σεβασμοῦ ὃν ἐμπνέει εἰς τὸ ποίμνιόν του, θὰ διάκηται, ἄγρυπνος, μειλίχιος στοργικὸς καὶ φιλόφρων πρὸς αὐτοὺς ἐνῷ ἡ ἐξασφάλισις ἐπαρκοῦς μισθοδοσίας ἀπὸ ταμείου ἀνεξαρτήτου ὅλως θὰ καθίστα αὐτὸν πολλάκις ἀδιάφορον, νωθρὸν καὶ ἀλαζόνα ἔτι.

Περὶ τοῦ πρακτέου θὰ διαλάβωμεν ἐν τῷ προσεχεῖ φύλλῳ.

Η ΚΟΣΜΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΠΡΩΗΝ ΠΡΟΕΔΡΟΝ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚ. ΣΥΜΠΟΛΙΤΕΙΑΣ

Θ. ΡΟΥΣΒΕΛΤ

Παρέχομεν ὧδε περίληψιν τῆς ἀξιοσημειώτου ἀγορεύσεως ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τοῦ Βερολίνου τοῦ πρώην Προέδρου τῆς Ἀμερικανικῆς Συμπολιτείας κ. Θ. Ρούσβελτ.

Ἡ περιοδεία τοῦ κ. Ρούσβελτ, λέγει ὁ Λονδίνειος «Χρόνος» ἀπὸ πρωτευούσης εἰς πρωτεύουσαν ἐγένετο μοναδική. Ἡ θέρμη μεθ' ἧς οὗτος ἐχαιρετίσθη ὡμοίαζε πρὸς τὴν τοῦ Γαριβάλδη, ὅτε τὰ ρωμαντικὰ κατορθώματά του ἦσαν νωπὰ ἐν ταῖς διανοίαις τῶν ἀνθρώπων καὶ ὁ ἐρυθρὸς χιτών του ἦτο τὸ σύμβολον τῶν ἀγωνιζομένων ἰδεῶν καὶ ὑπεμίμνησκε τὴν μνήμην τῶν μαρτύρων αὐτῶν.

—Ἄλλος Πέτρος ἐρημίτης.

Ἀναλογιζόμενοι τὸν ἀδιάπτωτον ἐνθουσιασμὸν ὃν συνήντησεν ὁ κ. Ρούσβελτ μεταβαίνων ἀπὸ χώρας εἰς χώραν παρατηρηταί τινες εἶπον ὅτι οὐδὲν παρόμοιον ἐγένετο ἐν Εὐρώπῃ ἀπὸ τῶν ἡμερῶν Πέτρου τοῦ Ἐρημίτου.* Δὲν κατέχει ἐπίσημον θέσιν. Φροντίζει πολὺ νὰ μὴ λέγῃ τί θὰ ἔπραττεν. Δὲν εἶναι Πρόεδρος οὔτε ὑποψήφιος διὰ τὴν Προεδρείαν, ἀλλ' ἁπλοῦς πολίτης. Ἡ περιοδεία του ὅμως ἐγένετο τοιαύτη, οἵας δὲν ἔτυχον πάντοτε καὶ οἱ μέγιστοι μονάρχαι· πάντα δὲ ταῦτα ἦσαν ὅλως φυσικὰ καὶ ὑπελήφθησαν ὡς ἀποδοθέντα αὐτῷ διὰ λόγους οὐχὶ πάντοτε ὁμολογηθέντας ἢ μὴ παρόντας παρ' ἐκείνοις οὓς ἐπηρέασεν.

—Ὁ κῆρυξ τῆς ἀνδρότητος.

«Κῆρυξ ἀνδρότητος» ἀποκαλεῖται ὁ Ρούσβελτ ὑπὸ τῆς Westminster Gazette «Τὸ ἀκαταμάχητον ἀνθρώπινον ἔμφυτον ὅπερ ἐπιμένει προσωποποιοῦν μίαν ἐθνότητα φαίνεται καθ' ἑκάστην ἐν ἐνεργείᾳ κατὰ τὸ μέγα ἀνὰ τὸν κόσμον ταξείδιον τοῦ κ. Ρούσβελτ» γράφει ἐν κυρίῳ ἄρθρῳ.

Παρόμοιον θαυμασμὸν ἐκφράζει ἅπας σχεδὸν ὁ εὐρωπαϊκὸς τύπος πρὸς τὸν μέγαν τό τε δέμας καὶ τὸν νοῦν καὶ τὴν καρδίαν καινὸν ἄνδρα οὗτινος ἰδίᾳ ἡ ἐν τῷ Βερολινείῳ Πανεπιστημίῳ διάλεξις βαθεῖαν παρήγαγεν ἐντύπωσιν διὰ τὰ καινὰ καὶ ὑψηλὰ αὐτῆς κηρύγματα ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ Γερμανοῦ Αὐτοκράτορος καὶ τῆς Αὐτοκρατείρας καὶ τὰ μάλιστα διακεκριμένης συνοδείας αὐτῶν.

—Ἡ ἀνάστασις τοῦ πνεύματος τοῦ κόσμου.

«Ἡ Γερμανία, εἶπεν ὁ κ. Ρούσβελτ, εἶναι ἐξαίρετος χώρα ὅπου ἡ Κοσμικὴ Κίνησις μέχρι σήμερον ὑπὸ πάσας τὰς πολλαπλᾶς ἀπόψεις αὐτῆς εἶνε πλήρως ὁρατή. Ὁ βίος τοῦ Πανεπιστημίου περιλαμβάνει τὴν περίοδον καθ' ἣν ἡ κίνησις αὕτη διεδόθη μέχρις οὗ ἐγένετο αἰσθητὴ κατὰ πάσας τὰς χώρας· ἐνῷ ἡ ταχύτης αὐτῆς ἐγένετο σταθερῶς ἐπιταχυνομένη οὕτως ὥστε τὸ πρόσωπον τοῦ κόσμου ἤλλαξε, καὶ ἀλλάσσει ἤδη ὅσον οὐδέποτε πρότερον. Κατάλληλον ὅθεν καὶ προσῆκον εἶνε ὅπως εἴπω ἐνθάδε περὶ τοῦ θέματος... Μετὰ τῆς καταπτώσεως τῶν ἀρχαίων πολιτισμῶν, ἀνέθορον εἰς ὑπεροχὴν οἱ λαοὶ ἐκεῖνοι μεθ' ὧν δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν ὅτι ἄρχεται ἡ ἐκπολιτιστικὴ ἡμῶν ἱστορία.

Τὰς ἰδέας καὶ τὰς ἐπιδράσεις ἐπὶ τοῦ βίου ἡμῶν, ἃς δυνάμεθα ν' ἀναζητήσωμεν εὐσυνειδήτως ὅλως ἐν τῷ παρελθόντι, εἶνε κατὰ μέγα μέρος περιπτώσεις ζητητέαι παρ' Ἰουδαίοις, Ἕλλησι καὶ Ρωμαίοις· καὶ ὁ κοινὸς ἄνθρωπος ὁμιλῶν περὶ ἐθνῶν τῆς ἀρχαιότητος, ἔχει ἐν νῷ ἰδίᾳ τοὺς τρεῖς τούτους λαούς, καίτοι, κρινομένη ὑπὸ τῆς ἱστορίας, ἧς ἔχομεν τὴν ἔκτασιν, ἡ ἑαυτῶν εἶνε λίαν πρόσφατος τῷόντι ἀρχαιότης.

—Ἡ περίπτωσις τῶν Ἰουδαίων.

Ἡ περίπτωσις τῶν Ἰουδαίων ὑπάρχει ὅλως ἐξαιρετική. Ἦσαν οὗτοι ἔθνος μικρὸν ἥττονος σημασίας ἢ τὰ ἀδελφὰ αὐτοῖς ἔθνη τοῦ Μωὰβ καὶ τῆς Δαμασκοῦ, μέχρι οὗ καὶ τὰ τρία, καὶ τὰ ἄλλα μικρὰ κρατίδια τῆς χώρας ὑπέκυψαν εἰς τὸν ζυγὸν τῶν ξένων. Τότε ἐπέζησαν οἱ Ἰουδαῖοι, ἐνῷ πάντες οἱ σύντροφοί του ἀπέθανον. Ἐν τῇ πνευματικῇ δικαιοδοσίᾳ παρέσχον οὗτοι θρησκείαν, ἥτις ἐγένετο ὁ ἰσχυρότατος πάντων τῶν παραγόντων ἐν τοῖς ἀποτελέσμασιν αὐτῆς ἐν τῇ ἀκολούθῳ ἱστορίᾳ τῆς ἀνθρωπότητος· οὐδὲν ὅμως τῶν ἄλλων κληροδοτημάτων αὐτῶν δύναται νὰ συγκριθῇ πρὸς ὅσα ἐκληροδότησαν ἡμῖν οἱ Ἕλληνες καὶ οἱ Ρωμαῖοι. Ὁ Ἑλληνορρωμαϊκὸς κόσμος εἶδε πολιτισμὸν πολλῷ μᾶλλον λαμπρόν, πολυμερέστερον καὶ ἐντατικώτερον παντὸς ἄλλου προηγηθέντος. Τὸ πρῶτον τότε ἤρξατο νὰ ὑπάρχῃ τι ὅπερ προεμήνυε Κοσμικὴν Κίνησιν.

—Ἡ ἀνακάλυψις τῆς Ἀμερικῆς.

Μετὰ τῆς ἐμφανίσεως τῶν Σκοτεινῶν Αἰώνων ἡ κίνησις βεβαίως ἔπαυσε καὶ δὲν ἐπανελήφθη ἐκ νέου ἐπὶ πολλοὺς αἰῶνας· παρῆλθε χιλιετὲς διάστημα πρὶν ἅπαξ ἔτι ἀναλάβῃ πλήρη ροπήν, καθόσον ἀφορᾷ τὸν Εὐρωπαϊκόν, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὸν παγκόσμιον πολιτισμὸν τῆς σήμερον. Κατὰ πάντας τοὺς αἰῶνας ἐκείνους ὁ πεπολιτισμένος κόσμος, κατὰ τὴν ἡμετέραν ἐκδοχὴν τοῦ ὅρου, ἠσχολεῖτο, ὡς κυρίαν ἐνασχόλησίν του, ὅπως ἠρέμα ἀναρριχηθῇ πάλιν ὀπίσω, ἐκεῖ ὅθεν εἶχε καταπέσει μετὰ τὸν αἰῶνα τῶν Ἀντωνίνων. Ἐν τέλει, μικρὸν ὑπὲρ τὰ τετρακόσια ἔτη πρότερον, ἡ κίνησις πρὸς πολιτισμὸν τοῦ κόσμου ἀνέλαβε τὴν διακοπεῖσαν πορείαν. Ἡ ἔναρξις τῆς συγχρόνου κινήσεως δύναται κυρίως νὰ θεωρηθῇ ὅτι ἐγένετο σύγχρονος μετὰ τῆς ἀνακαλύψεως τῆς τυπογραφίας, καὶ μετὰ τῆς σειρᾶς ἐκείνης τῶν τολμηρῶν θαλασσίων ἐπιχειρήσεων, αἵτινες ἐκορυφώθησαν εἰς τὴν ἀνακάλυψιν τῆς Ἀμερικῆς· καὶ ἀφοῦ τὰ δύο ταῦτα κατορθώματα, ἅτινα ἐσημείωσαν ἰδίαν ἐποχήν, ἤρξαντο νὰ παράγωσι τὰ πλήρη ἀποτελέσματα αὐτῶν ἔν τε τῷ ὑλικῷ καὶ πνευματικῷ βίῳ, κατέστη ἀναπόφευκτον ὅτι ὁ πολιτισμὸς ἔδει νὰ διαφέρῃ ἐφεξῆς οὐ μόνον κατὰ βαθμὸν ἀλλὰ καὶ κατ' εἶδος παντὸς ὅ,τι εἶχε γίνει πρότερον.

—Φοβερὰ θρησκευτικὴ ζύμωσις.

Ἀμέσως μετὰ τὸν πλοῦν τοῦ Κολόμβου καὶ τοῦ Βάσκου Δὰ Γάμα ἤρξατο τρομερὸς θρησκευτικὸς ὀργασμός· ἡ ἐξέγερσις τοῦ πνεύματος ἔβαινεν ἐκ παραλλήλου μετὰ τῆς ἠθικῆς ἀνεγέρσεως. Τὰ μεγάλα ὀνόματα τοῦ Κοπερνίκου, τοῦ Βρούνου, τοῦ Κεπλέρου καὶ τοῦ Γαλλαίου ἐδείκνυον ὅτι τὸ ἀνθρώπινον πνεῦμα διερρήγνυε τὰ δεσμὰ ἅτινα τὸ εἶχον καταστείλει, καὶ διὰ πρώτην φορὰν ὁ πειραματισμὸς ἐχρησιμοποιήθη ὡς ἐμπόδιον ἐπὶ τῆς παρατηρήσεως καὶ τῆς θεωρίας. Ἔκτοτε αἰῶνα μετὰ αἰῶνα, αἱ μεταβολαὶ ηὐξήθησαν ἐν τῇ ταχύτητι καὶ τῇ περιπλοκῇ καὶ ἐξίκοντο εἰς τὸ μέγιστον ὅριον αὐτῶν κατ' ἀμφοτέρας τὰς ἐπόψεις κατὰ τὸν ἄρτι παρελθόντα αἰῶνα. Ἀντὶ νὰ διευθύνηται ὑφ' ἑνὸς ἢ δύο ἐπικρατούντων λαῶν, ὡς συνέβαιν[ε], κατὰ πάσας τὰς παραπλησίας κινήσεις ἐν τῷ παρελθόντι, τῆς νέας κινήσεως μετέσχον πολλὰ καὶ διάφορα ἔθνη.

Ἀπὸ πάσης ἀπόψεως ἔσχεν αὕτη μεγίστην εἴπερ ποτὲ ροπήν. Οὐχὶ παρ' ἑνί, ἀλλὰ παρὰ πολλοῖς καὶ διαφόροις λαοῖς ἐπεγένετο μεγάλη αὔξησις πλούτου, πληθυσμοῦ, δυνάμεως περὶ τὴν ὀργάνωσιν καὶ ἐπίδοσιν τῆς μηχανικῆς δραστηριότητος καὶ ἐκμεταλλεύσεως τῶν φυσικῶν πόρων. Πάντα ταῦτα συνωδεύθησαν καὶ ἐσημειώθησαν ὑπὸ ἀπειρομεγέθους ἐκρήξεως ἐνεργητικότητος καὶ ἀδιακόπου πρωτοβουλίας. Τὸ ἀποτέλεσμα εἶνε τοσοῦτον ποικίλον ὅσον καὶ ἐκπληκτικόν.

—Ἀποτελέσματα τοῦ ἀποικισμοῦ καὶ τῆς ἐρεύνης.

Ἐν πρώτοις, ἀντιπρόσωποι τοῦ πολιτισμοῦ τούτου διὰ τῆς κατακτήσεως αὐτῶν τοῦ διαστήματος ἠδυνήθησαν νὰ διασπαρῶσιν εἰς τὰς πράγματι κενὰς χώρας, ἐνῷ ταὐτοχρόνως διὰ τῶν θριάμβων αὐτῶν περὶ τὴν ὀργάνωσιν καὶ τὴν μηχανικὴν ἐφεύρεσιν, ἐκτήσαντο ἀνήκουστον στρατιωτικὴν ὑπεροχὴν ἐν συγκρίσει πρὸς τοὺς προγενεστέρους αὐτῶν ἀντιζήλους. Εἰς τὰ δύο ταῦτα γεγονότα ὀφείλεται ἐν πρώτοις τὸ περαιτέρω γεγονὸς ὅτι διὰ πρώτην φορὰν ὑπάρχει τι πράγματι ὅπερ προσεγγίζει εἰς ἐκπολιτιστικὴν κίνησιν, εἰς κίνησιν κοσμικήν.

Τὸ καθαρὸν ἐξαγόμενον ὅπερ ἐγένετο κατὰ τοὺς τέσσαρας τελευταίους αἰῶνας εἶνε ὅτι πολιτισμὸς εὐρωπαϊκοῦ τύπου ἐξασκεῖ μᾶλλον ἢ ἧττον βαθεῖαν ἐπίδρασιν ἐφ' ἅπαντα πράγματι τὸν κόσμον. Σκυθρωπὸς ἢ φέρελπις πᾶς ἄνθρωπος ἡγούμενος οἱασδήποτε γραμμῆς σκέψεως ἢ προσπαθείας ὀφείλει νῦν ν' ἀτενίζῃ πέραν τῶν ὁρίων τῆς χώρας του. Ἡ κατάκτησις ἐπὶ τῆς Φύσεως περιέλαβεν ἔκτακτον αὔξησιν πάσης μορφῆς γνώσεως τοῦ κόσμου ἐν ᾧ ζῶμεν καὶ ἔκτακτον ὡσαύτως αὔξησιν ἐξουσίας ἐπὶ τῆς Φύσεως. Πρὸ ἑκατὸν ἐτῶν ὅτε ἱδρύθη τὸ Πανεπιστήμιον τοῦτο· αἱ μέθοδοι τῆς μεταφορᾶς δὲν διέφερον οὐσιωδῶς τῶν μεθόδων παρὰ τοῖς ἐν ὑψηλῷ πολιτισμῷ ἔθνεσι τῆς ἀρχαιότητος. Ταξειδιῶται καὶ ἐμπορεύματα μετεφέροντο κατὰ ξηρὰν ἐπὶ τροχοφόρων ὀχημάτων ἢ ἐπὶ κτηνῶν φορτηγῶν, καὶ κατὰ θάλασσαν ἐπὶ σκαφῶν κινουμένων δι' ἱστίων ἢ διὰ κωπῶν, καὶ αἱ εἰδήσεις μετεβιβάζοντο ὡς πάντοτε. Ὁ ἀτμὸς καὶ ὁ ἠλεκτρισμὸς παρέσχον ταχύτητα κινήσεως ἐπὶ τῆς ξηρᾶς καὶ τῆς θαλάσσης ὅση οὐδέποτε ὑπῆρξε, καὶ ἤδη ἐπίκειται ἄμεσος ἡ κατάκτησις τοῦ ἀέρος.

(Ἀκολουθεῖ).

* Σ.Σ.Κ.Φ. Χάριν τῶν ἀγνοούντων τὴν παγκόσμιον ἱστορίαν ἀναφέρομεν ὅτι Πέτρος ὁ Ἐρημίτης ἦν ὁ Λατῖνος μοναχὸς ὅστις περιῆλθε τὰς Εὐρωπαϊκὰς χώρας καὶ προυκάλεσε τὰς Σταυροφορίας ὑπὲρ τῆς Ἁγ. Γῆς.

ΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ

ΤΗΣ ΦΥΜΑΤΙΩΣΕΩΣ

(Συνέχεια)

Ἐπὶ πλήρων σειρῶν παρατηρήσεων καὶ πειραμάτων οἱ κόνικλοι ἀπέκτησαν ἀξιοσημείωτον ἀντίστασιν πρὸς τὴν μολυσματικὴν δοκιμήν, ἥτις συνίσταται ὡσαύτως ἐκ μολυσματικοῦ γεύματος. Αἱ ἀγελάδες καὶ αἱ αἶγες ἔδωκαν ἀποθαρρυντικὰ ἀποτελέσματα. Ἀλλὰ δὲν πρέπει νὰ ἀμφιβάλλωμεν ὅτι ὁ διὰ τῆς λύμφης τῶν βοῶν ἐνοφθαλμισμὸς κατὰ τὴν μέθοδον τοῦ Berrbing δύναται νὰ δώσῃ ὡσαύτως λαμπρὰς ἐλπίδας καὶ νὰ φοβώμεθα ὅτι ὁ διὰ μέσου τῶν πεπτικῶν ὁδῶν ἐνοφθαλμισμὸς δὲν δύναται νὰ ἐπιφέρῃ ὡσαύτως παροδικὴν ἀντίστασιν. Τὰ ἐν ἐνεργείᾳ πειράματα θέλουσιν ἀποδείξει τὴν ἀλήθειαν. Χορηγοῦντες τοῖς μόσχοις ἐφάπαξ ὅπως καταπίωσι μικρὰν δόσιν φυματικῶν βακτηριδίων οὗτοι ἐπὶ δύο ἢ τρεῖς μῆνας εὑρίσκονται ὑπὸ τὴν ἐπίρροιαν τῆς φυματιώσεως (ἀντιδρῶσιν εἰς τὴν φυματίνην)· εἶτα δὲ φαίνονται θεραπευμένοι· ἀλλ' ἐὰν χορηγήσωμεν εἰς τούτους κατὰ μικρὰ διαστήματα πολλὰ μιασματικὰ γεύματα αἱ ἀρχικαὶ παθήσεις ἀντὶ νὰ θεραπευθῶσιν ἐπιβαρύνονται ἀναλόγως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν γευμάτων καὶ τῆς ποσότητος τοῦ μιάσματος ὅπερ κατέπιεν ἑκάστην φοράν· εἶναι πολὺ πιθανὸν ὅτι οἱ παῖδες ὡς πρὸς τοῦτο ὁμοιάζουσι τοὺς βοῦς. Ὁ Calmette διὰ τοῦτο προσθέτει εἰς τὴν ὑγιεινὴν θεραπευτικὴν τῆς φυματιώσεως τὸν νέον τοῦτον κανόνα: «ὁ προσβληθεὶς ὀφείλει πρὸ παντὸς νὰ προφυλάττηται ἀπὸ ἀλλεπαλλήλους νέας μολύνσεις. Ἐὰν προσβληθῶμεν ὑπὸ τῆς φυματιώσεως ὑπάρχει μεγάλη ἐλπὶς ὅτι ἡ πρώτη αὕτη προσβολὴ εἶναι θεραπεύσιμος. Ἐὰν ἀπορροφῶμεν ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν βακτηρίδια διὰ τοῦ ἀέρος, διὰ τῶν πτυσμάτων, διὰ τοῦ γάλακτος αἱ ἐπαναλειπτικαὶ αὗται μολύνσεις ὅσον μίκραι καὶ ἂν ὦσιν διακινδυνεύουσι τὴν θεραπείαν. Ἐν γένει λοιπὸν τὸ προσβληθὲν ἐκ φυματιώσεως ἄτομον ὀφείλει ν' ἀπέχῃ τῆς φυματικῆς μολύνσεως μεθ' ἴσης φροντίδος ὡς καὶ τὸ ὑγιές.

Κατὰ τὰ πειράματα ἐν Melun ὁ Valleé καὶ ὁ Rossignol ἀνεγνώρισαν τὴν ἀνάγκην τῆς ἀπομονώσεως τῶν ζώων μετὰ τὸν ἐνοφθαλμισμὸν διὰ τῆς βοείου λύμφης ὁ Berrhing εἶτα ὁ Bellanti καὶ ὁ Stazzi ὡμίλησαν διὰ τὴν περίοδον ταύτην τῆς ὑπεραισθησίας πρὸς τὴν φυματίωσιν ἥτις ἀκολουθεῖ τὸν ἐνοφθαλμισμὸν αὐτὸν καὶ προηγεῖται τῆς περιόδου τῆς σχετικῆς ἀνοσίας. Ὁ Calmette ἐπιβεβαιοῖ διὰ πειραμάτων τὸν κίνδυνον τῶν ἀλληλοδιαδόχων ἐπανομολύνσεων. Τὰ ἀποτελέσματα ταῦτα συνδέονται καὶ μᾶς φέρουσι πρὸς τὸν νόμον ὅστις ἐπικρατεῖ διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς φυματιώσεως· ἡ πρώτη προσβολὴ καθιστᾷ τὸν ἄνθρωπον εὐαίσθητον ἀντὶ νὰ χρησιμεύῃ ὡς προληπτικὸς ἐνοφθαλμισμός.

Τὸ ὅλον ζήτημα ἔγκειται εἰς τὸ νὰ γνωρίσωμεν ἐὰν τὴν ὑπεραισθησίαν ταύτην διαδέχεται ἀντίστασις καὶ ἐὰν ἡ ἀντίστασις αὕτη εἶναι διαρκὴς ἢ παροδική. Ἡ ἱστορία τοῦ διὰ βοείου λύμφης ἐνοφθαλμισμοῦ δεικνύει ὅτι ἡ ἀντίστασις εἶναι πρόσκαιρος καὶ παροδική, καὶ ἐν τέλει ὅτι ἐντὸς ἑνὸς ἔτους περίπου τὸ ζῶον καθίσταται μᾶλλον εὐαίσθητον εἰς τὴν φυματίωσιν παρὰ ποτὲ πρότερον.

Ἐν τούτοις ὁ ἄνθρωπος κατέχει μέσα ὅπως παλαίῃ κατὰ τῆς φυματιώσεως, καθότι πλεῖσται ὅσαι αὐτόματοι θεραπεῖαι ἐκ τῆς νόσου ταύτης παρετηρήθησαν. Ὀφείλομεν νὰ ἐξεύρωμεν τὸ μέσον διὰ τοῦ ὁποίου νὰ ἐντείνηται ἡ φυσικὴ δύναμις τῆς ἀντιστάσεως τῶν κυττάρων.

(ἀκολουθεῖ)

Ν. Θ. Δέρβης.

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΝ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ

ΥΠΟ ΤΟΥ κ. Μ. Γ. ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ

βουλευτοῦ Λάρνακος—Ἀμμοχώστου.

(Συνέχεια)

Εἰς μὲν τὰς ὑπὸ τῶν ἐδαφίων α, β, γ, δ καὶ ε περιπτώσεις ἐπιβάλλεται ἡ ποινὴ τῆς ἐπιτιμήσεως διὰ δὲ τὰς λοιπὰς αἱ λοιπαὶ ποιναὶ αἱ ἀνωτέρω καὶ πειθαρχικαὶ ποιναὶ ὁριζόμεναι. Νοεῖται ὅτι ἐὰν δὶς κατὰ τὸ αὐτὸ σχολικὸν ἔτος ἐπιβληθῇ ἡ ποινὴ τῆς ἐπιτιμήσεως κατὰ τοῦ αὐτοῦ διδασκάλου πᾶσα νέα ἀξιόποινος περίπτωσις θὰ συνεπάγηται τὰς κατόπιν τῆς ἐπιτιμήσεως ὁριζομένας ποινὰς ἢ τινος ἐξ αὐτῶν.

Ε') Νὰ ὁρίζῃ τὰ χωρία τῆς Ἐπαρχίας ἐν οἷς θὰ ἱδρυθῶσι νέα σχολεῖα καὶ τὸν χρόνον ἀφ' οὗ θ' ἀρχίσῃ ἡ λειτουργία τῶν τοιούτων σχολείων. Ἀντίγραφον τῆς περὶ ἱδρύσεως νέου Σχολείου ἀποφάσεως τῆς Ἐπαρχιακῆς Ἐπιτροπῆς φέρον τὴν ὑπογραφὴν τοῦ Προέδρου αὐτῆς θὰ τοιχοκολλᾶται ὡς οἷόν τε τάχιον εἰς περίοπτόν τι μέρος τῆς κοινότητος, ἐν ᾗ τὸ τοιοῦτον σχολεῖον θὰ λειτουργήσῃ. Ἐὰν ἐντὸς ἡμερῶν ἀπὸ τῆς τοιαύτης τοιχοκολλήσεως δὲν διαβιβασθῇ πρὸς τὴν Ἐπαρχ. Ἐκπαιδ. Ἐπιτροπὴν ἔνστασις κατὰ τῆς ἱδρύσεως καὶ λειτουργίας σχολείου ὑπογεγραμμένη ὑπὸ τῶν $^{2}/_{3}$ τοὐλάχιστον τοῦ διὰ κτηματικοῦ φόρου φορολογημένων κατοίκων τῆς κοινότητος ἡ περὶ ἱδρύσεως Σχολείου ἀπόφασις τῆς Ἐπαρχιακῆς Ἐπιτροπῆς θέλει εἴσθαι καθόσον ἀφορᾷ τὴν Ἐπιτροπείαν ταύτην τελειωτική. Νοεῖται ὅμως ὅτι ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ὁ πληθυσμὸς τῶν κατοίκων τῆς κοινότητος δὲν ὑπερβαίνει τὸν ἀριθμὸν τῶν οὐδεμία περὶ ἱδρύσεως σχολείου ἀπόφασις θὰ εἶναι ὑποχρεωτικὴ ἐκτὸς ἐὰν εἶναι ἐξησφαλισμένον ποσόν τι ἐτησίας ἐπιχορηγήσεως οὐχὶ κατώτερον τῶν λιρῶν.

Πᾶσα περὶ ἱδρύσεως νέου σχολείου τελειωτικὴ ὡς ἄνω ἀπόφασις θὰ διαβιβάζηται ὡς τάχιστα πρὸς τὸ Ἐκπαιδευτικὸν Συμβούλιον καὶ ἐξασφαλιζομένης ὡς ἄνω τῆς ἐπιχορηγήσεως θὰ δημοσιεύηται εἰς τὴν ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως πρὸς ἐκτέλεσιν.

ΣΤ'. Νὰ καταρτίζῃ ὑπὸ τὰς διατυπώσεις καὶ περιορισμοὺς τοῦ ἀνωτέρου ἐδαφίου συμπλέγματα χωρίων, ἐν οἷς θὰ ἱδρυθῇ κοινὸν σχολεῖον· ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ὡς καὶ προκειμένου περὶ ὑφισταμένων ἤδη συμπλεγμάτων χωρίων θ' ἀποφασίζῃ περὶ τοῦ κατ' ἀναλογίαν ἀριθμοῦ τῶν κατοίκων ἑκάστης κοινότητος ἀριθμοῦ τῶν μελῶν τῆς κοινοτικῆς Ἐπιτροπῆς ἑνὸς ἑκάστου τῶν ἐν τῷ συμπλέγματι χωρίων καὶ περὶ τοῦ ὑφ' ἑκάστου τούτων δίκην σχολικοῦ δικαιώματος πληρωτέου ποσοῦ.

Ζ'. Νὰ διορίζῃ τοὺς διδασκάλους τῶν ἐν τῇ δικαιοδοσίᾳ αὐτῆς σχολείων, ἐν αἷς περιπτώσεσιν ἡ Κοινοτικὴ Ἐπιτροπεία παρέλιπε μέχρι τῆς τεταγμένης ὑπὸ τοῦ παρόντος Νόμου προθεσμίας νὰ διορίσῃ τοιούτους ἢ τοιοῦτον. Ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν ἐπέλθῃ ὁπωσδήποτε κατὰ τὸ διάμεσον χρονικὸν διάστημα χηρεία τις εἰς τὴν θέσιν διδασκάλου, παρ' οἱασδήποτε Ἐκπαιδ. Ἐπιτροπείας διορισθέντος καὶ ἡ Κοινοτικὴ Ἐπιτροπεία παραλίπῃ τὴν ἐντὸς ἡμερῶν συμπλήρωσιν τῆς θέσεως ταύτης καὶ τὴν περὶ τούτου κοινοποίησιν εἰς τὴν Ἐπαρχ. Ἐκπαιδ. Ἐπιτροπήν, ἡ τελευταία αὕτη θὰ προβαίνῃ ὡς τάχιστα εἰς τὸν διορισμὸν τοῦ διδασκάλου πρὸς συμπλήρωσιν τῆς χηρευούσης θέσεως.

Πᾶς διορισμὸς διδασκάλου ὑπὸ τῆς Ἐπαρχ. Ἐπιτροπῆς ἐνεργούμενος θὰ ὑποβάλληται ὅσον ἀφορᾷ τὸν χρόνον τῆς ὑποχρεωτικῆς διαρκείας αὐτοῦ εἰς τοὺς κάτωθι ὅρους πλὴν τῶν περὶ μεταθέσεως καὶ παύσεως διδασκάλου ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου προνοουμένων:

α') Ἐὰν μὲν πρόκειται περὶ ἀρχικοῦ διορισμοῦ διδασκάλου ὡς ὁρίζεται ἐν τῷ ἄρθρῳ ἐδάφιον 2 λόγῳ παραλείψεως τῆς ἁρμοδίας Κοινοτικῆς Ἐπιτροπῆς ἀρχικῶς ἀναλαμβανούσης τὰ καθήκοντα αὐτῆς τοῦ νὰ προβῇ εἰς τοιοῦτον διορισμόν, ὁ διορισμὸς οὗτος θὰ ἰσχύῃ ὑποχρεωτικῶς ἐπὶ μίαν τριετίαν.

β') Ἐὰν δὲ πρόκειται περὶ διορισμοῦ διδασκάλου πρὸς συμπλήρωσιν τῆς ἐν τῷ μεταξὺ καὶ κατόπιν τοῦ ὑπὸ τῆς Κοινοτικῆς ἢ Ἐπαρχ. Ἐπιτροπῆς γενομένου διορισμοῦ χηρευούσης θέσεως, ὁ διορισμὸς οὗτος θὰ ἰσχύῃ ὑποχρεωτικῶς μέχρι τῆς λήξεως τοῦ χρόνου τῆς τριετοῦς διαρκείας τῆς ἐκλογῆς τῆς οἰκείας Κοινοτικῆς Ἐκπαιδ. Ἐπιτροπείας.

Η'. Νὰ ὁρίζῃ τὸν ἐν ἑκάστῃ κοινότητι χρόνον τῆς ἐνάρξεως καὶ παύσεως τῶν σχολικῶν διακοπῶν, ὥστε κατὰ τὸ ἐνὸν νὰ συμπίπτῃ οὗτος πρὸς τὸν χρόνον τῆς συγκομιδῆς τοῦ κυριωτέρου ἑκάστης κοινότητος προϊόντος.

Θ'. Νὰ συγκαλῇ, ὁσάκις ἤθελε θεωρήσῃ ἀναγκαῖον τῇ ἐγκρίσει τοῦ Ἐκπαιδευτ. Συμβουλίου, Ἐπαρχιακὸν διδασκαλικὸν Συνέδριον, ὁρίζουσα τὸν τόπον τὸν χρόνον καὶ τὴν διάρκειαν τὸν σκοπὸν καὶ τὰ συζητητέα θέματα τῶν συνεδρίων τούτων καὶ κανονίζουσα τὸν τρόπον τῆς διεξαγωγῆς τῶν ἐργασιῶν τῶν συνεδρίων τούτων· τὰ πρακτικὰ τῶν συνεδρίων τούτων θὰ διαβιβάζωνται εἰς τὴν ἁρμόδιον Ἐπαρχ. Ἐκπαιδ. Ἐπιτροπὴν καὶ δι' αὐτῆς, ἐὰν ἡ ἀναγκαῖον εἰς τὸ Ἐκπαιδευτικὸν Συμβούλιον.

Ι'. Νὰ δικάζῃ τὰς ἀπὸ τῶν Κοινοτικῶν Ἐκπαιδ. Ἐπιτροπειῶν ἐφέσεις ἐπὶ τοῦ μεταξὺ τῶν κατοίκων καταμερισμοῦ τοῦ ποσοῦ τῆς κοινοτικῆς συνεισφορᾶς καὶ νὰ κατανέμῃ μεταξὺ τῶν φορολογουμένων κατοίκων τὸ ποσὸν τῆς σχολικῆς συνεισφορᾶς ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν ἡ Κοινοτικὴ Ἐκπαιδ. Ἐπιτροπεία παρέλειψε νὰ πράξῃ τοῦτο ἐντὸς τῆς τεταγμένης προθεσμίας.

ΙΑ'. Νὰ ἐνασκῇ τὰς ἐξουσίας καὶ καθήκοντα δι' ὧν περιβάλλεται δυνάμει τῶν περὶ ὑποχρεωτικῆς φοιτήσεως, ὡς κατωτέρω, διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου.

ΙΒ'. Νὰ προσθέτῃ, ὁσάκις θεωρεῖ ἀναγκαῖον, εἰς τὸν ἐτήσιον προϋπολογισμὸν ἑκάστου σχολείου οἱονδήποτε ποσὸν θεωρεῖ εὔλογον διὰ τὴν βελτίωσιν τῶν ὅρων τῆς λειτουργίας τοῦ Σχολείου τούτου καὶ νὰ φροντίζῃ περὶ τῆς διὰ τὸν σκοπὸν τοῦτον προμηθείας ὀργάνων, θρανίων, χαρτῶν, πινάκων καὶ τῶν τοιούτων ὡς καὶ περὶ τῆς ἀναγκαίας ἐπισκευῆς, ἐπεκτάσεως ἢ συμπληρώσεως σχολικοῦ κτιρίου, ὁσάκις ἡ διὰ τὴν ἐπισκευὴν ταύτην δαπάνη δὲν ὑπερβαίνει τὸ ποσὸν τῶν λιρῶν διὰ τὰς πόλεις καὶ τῶν λιρῶν διὰ τὰ χωρία. Τὰ ποσὰ ταῦτα θὰ κατανέμωνται ὑπὸ τῆς Ἐπαρχ. Ἐκπαιδ. Ἐπιτροπείας ἐφ' ὅλων τῶν διὰ σχολικοῦ δικαιώματος φορολογουμένων κατοίκων τοῦ χωρίου, ἐν ᾧ λειτουργεῖ τὸ σχολεῖον, κατ' ἀναλογίαν τοῦ ποσοῦ, δι' ὃ ἕκαστος εἶναι φορολογημένος ἐν τῷ οἰκείῳ καταλόγῳ τῶν σχολικῶν δικαιωμάτων.

ΙΓ'. Ν' ἀποφασίζῃ εἴτε αὐτεπαγγέλτως εἴτε τῇ εἰσηγήσει Κοινοτικῆς Ἐκπαιδ. Ἐπιτροπείας ὑπὸ τοὺς κατωτέρω περιορισμοὺς περὶ τῆς ἱδρύσεως σχολικοῦ κτιρίου ὡς καὶ περὶ πάσης ἀναγκαίας ἐπισκευῆς, ἐπεκτάσεως ἢ συμπληρώσεως σχολικοῦ κτιρίου ὁσάκις ἡ διὰ τὴν τοιαύτην ἐπισκευήν, ἐπέκτασιν ἢ συμπλήρωσιν δαπάνη ὑπερβαίνει τὸ ποσὸν τῶν λιρῶν διὰ τὰς πόλεις ἢ τὸ ποσὸν τῶν διὰ τὰ χωρία.

Ὁσάκις Ἐπαρχιακὴ Ἐκπαιδ. Ἐπιτροπεία θεωρήσῃ εὐκταῖον ἐν τῷ συμφέροντι τῆς κοινότητος ν' ἀνεγείρῃ σχολικόν τι κτίριον ἢ νὰ ἐπισκευάσῃ, ἐπεκτείνῃ ἢ συμπληρώσῃ σχολικόν τι κτίριον κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀνωτέρω ΙΓ' ἐδαφίου, θέλει κοινοποιεῖ τὸ τοιοῦτον γραπτῶς τῷ Ἐπαρχ. Διοικητῇ.

(ἀκολουθεῖ)

ΣΗΜ.—Ἐν τῷ προλαβόντι φύλλῳ παρεισέφρυσαν λάθη ἀλλοιοῦντα τὸ νόημα τοῦ κειμένου· οὕτω ἐν τέλει τῆς δευτέρας στήλης παρελείφθη ἀμέσως κατόπιν τοῦ 1ου περιορισμοῦ τῶν διδασκαλικῶν μεταθέσεων 2ος τοιοῦτος ἔχων ὡς ἑξῆς:

«2ον Οὐδεμία μετάθεσις θὰ ἐνεργῆται εἰμὴ τῇ ἐγγράφῳ καὶ ἀποχρώντως δεδικαιολογημένῃ αἰτήσει τοῦ διδασκάλου, ἐγκεκριμένῃ ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου Ἐκπαιδευτ. Ἐπόπτου, ἐὰν φανῇ ἀποχρῶσα».

Ἐπίσης εἰς τὸ ἐδάφιον γ' τῶν καθηκόντων καὶ ἐξουσιῶν τῶν Ἐπαρχ. Ἐκπαιδ. Ἐπιτροπειῶν παρελείφθησαν λέξεις ἀλλοιοῦσαι τὴν ἔννοιαν τοῦ ἐδαφίου τούτου ἔχοντος ὡς ἑξῆς:

«3ον Ν' ἀποφασίζῃ περὶ ἐπιβολῆς εἰς τοὺς διδασκάλους πειθαρχικῶν ποινῶν ἢ νὰ εἰσηγῆται περὶ ἐπιβολῆς τοιούτων, ὁσάκις ἡ ποινὴ κλπ.»

Ἐπίσης εἰς τὴν 2αν καὶ 3ην ὑποδιαίρεσιν τῶν πειθαρχικῶν ποινῶν ἡ λέξις ἀπερίσσευμα ν' ἀντικατασταθῇ διὰ τῆς λέξεως ἀπαράπτωμα.

ΠΟΙΟΝ ΘΕΩΡΕΙ Η ΕΥΡΩΠΗ ΤΟΝ ΒΑΣΙΛΕΑ ΕΔΟΥΑΡΔΟΝ

«Κατήντησε κοινοτοπία πάντων πᾶν ὅ,τι ὁ πεπολιτισμένος κόσμος ἔγραψε περὶ τοῦ Βασιλέως Ἐδουάρδου ἐπὶ τῷ θανάτῳ αὐτοῦ ὅτι ἐδημιούργησεν εἰς ἑαυτὸν μοναδικὴν θέσιν ἐν ταῖς σχέσεσι καὶ ἐν τοῖς ὑπολογισμοῖς τῆς Εὐρώπης» γράφει ἡ «Nation». «Ἐντὸς βραχείας βασιλείας ἐλάσσονος δέκα ἐτῶν ἀπέβη ἡ δεσπόζουσα προσωπικότης ἐν τῇ Ἠπείρῳ.»

Μοναδικὸν στήριγμα τῆς Εὐρώπης

«Ὁ ὑπερῆλιξ Αὐτοκράτωρ τῆς Αὐστρίας, μετὰ μακρᾶς βασιλείας τραγικῆς, καταστροφῆς καὶ θριαμβικῆς ἐπιβιώσεως ὄπισθέν του, παραμένει ὁ πρῶτος καὶ σεβαστότατος τῶν Εὐρωπαίων μοναρχῶν. Ὁ Κάϊζερ, ἀποκρουστικός, μεσαιωνικός, γραφικός, τυγχάνει πάντων τούτων ὁ μάλιστα ἐνδιαφέρων. Δι' ὅλης ὅμως τῆς τελευταίας ταύτης δεκαετίας οὐδεὶς πολιτικὸς οὐδὲ βασιλεὺς ὑπῆρξεν οὗτινος ἡ προσωπικότης καὶ αἱ προτιμήσεις ἐγένοντο τοσοῦτον σπουδαία ὑπόθεσις μελέτης καὶ οὐδεὶς χαρακτὴρ οὗτινος αἱ τάσεις συνεπείγοντο τὴν τύχην τοσούτων ἑκατομμυρίων ψυχῶν. Ἡ θέσις ἣν εἶχε καταλάβει ἐν Εὐρώπῃ ἦτο μοναδική, καὶ ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῶν βρεττανικῶν νήσων πρέπει ν' ἀναδράμωμεν διακόσια ὅλα ἔτη ἵνα εὕρωμεν παρόμοιον.

«Οὐδεὶς ἄγγλος βασιλεὺς ἐγένετο μεγάλη ἠπειρωτικὴ προσωπικότης, ἀπὸ τοῦ Γουλλιέλμου Γ'».

Ἦτο διπλωμάτης;

«Μεταξὺ τοῦ Γουλλιέλμου τῆς Ὀράγγης καὶ τοῦ Βασιλέως Ἐδουάρδου δυσκόλως θὰ εὕρισκέ τις κοινόν τι σημεῖον. Εἰς ἀμφοτέρους ἐντούτοις συνέβη νὰ ἀναδείξωσι τὴν Μ. Βρεττανίαν τὴν πρωτίστην ἠπειρωτικὴν Δύναμιν, νὰ τερματίσωσι τὴν ἀπομόνωσιν ἢ τὴν ἀσημότητα τῶν προηγηθεισῶν βασιλειῶν, νὰ ἀγάγωσιν ἐπὶ τῆς παγκοσμίου σκηνῆς σύμπλεγμα Δυνάμεων αἵτινες τὴν συνοχὴν αὐτῶν ὤφειλον μᾶλλον ἢ ἧττον εἰς τὴν προσωπικότητα αὐτῶν. Ὅ,τι ἡ ἄκαμπτος ἰσχυρογνωμοσύνη τοῦ ἑνὸς μετὰ δυσκολίας κατώρθωσε, τοῦτο παρείχετο εἰς τὴν ἐλευθερίαν ἀλλ' ἀγχίνουν φύσιν τοῦ ἑτέρου.

«Πρέπει, ὡς εἶπε συνετῶς ὁ κ. Βάλφουρ ἐν τῷ Κοινοβουλίῳ ἀγορεύων, νὰ δοθῇ νέα ἔννοια εἰς τὴν διπλωματίαν ὅπως ὀνομάσωμεν τὴν θέσιν ἣν ὁ Βασιλεὺς Ἐδουάρδος Ζ' ἐκτήσατο ὑπὲρ τῆς χώρας του καὶ ἑαυτοῦ διπλωματικὴν ἐπιτυχίαν. Οὐδὲν τὸ κοινὸν ἔχει πρὸς τὴν συναλλαγὴν καὶ τὴν σαγήνην τῆς διπλωματίας. Δὲν ἦτο διπλωματία ἣν ἐγνώριζον πῶς νὰ ἐξασκήσωσιν ὁ Πὶτ ἢ ὁ Καβοὺρ ἢ ὁ Βίσμαρκ. Οἱ Γερμανοί, ὅτε πρό τινος χρόνου ἀπέδιδον τὰς ἀποτυχίας εἰς ἃς περιέπιπτον εἰς δυσοιώνους μηχανορραφίας, ἀνεγίνωσκον εἰς τὰς πρωτοτύπους καὶ ἁπλᾶς μεθόδους του τὰς ἐκεξειργασμένας παραδόσεις τοῦ ἰδίου αὐτῶν Ὑπουργείου τῶν ἐξωτερικῶν. Δὲν εἶχεν ἐπινοητικὸν καὶ συστηματοποιὸν πνεῦμα. Δὲν εἶχε τὸν χαρακτῆρα ὅπως συλλαμβάνῃ περίπλοκον πλέγμα πολιτικῆς, ὡς ἔπραττεν ἀναμφιβόλως ὁ κ. Δελκασσέ. Διὰ τοῦτο ἦτο συνάμα πολὺ ἁπλοῦς, πολὺ ἀγχίνους καὶ πολὺ σκεπτικός;

Ἡ κλεὶς τῆς ἐπιτυχίας του.

«Ἡ πραγματικὴ κλεὶς εἰς τὴν ἐπιτυχίαν του ἦτο ὅτι ἐβασίζετο ἐπὶ τῶν προσωπικῶν συμπαθειῶν ἀνδρῶν ἐν Ἀγγλίᾳ τε καὶ ἐν Γαλλίᾳ. Δὲν μετῄρχετο τὴν διπλωματίαν τοῦ Γραφείου. Ἦτο πολλῷ μᾶλλον ἡ διπλωματία τῆς ὁδοῦ. Τὸ πλῆθος ἦτο ὄπισθέν του, καὶ ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ πλήθους οἱ διαπρεπέστατοι ἄνδρες τοῦ καιροῦ του.

«Ἀξιοσημείωτά τινα ζωηρῶς σημειώματα ἐν τῷ χρόνῳ, ἐξῳκείωσαν ἡμᾶς πρὸς τὰς μεθόδους του. Εἶχεν ἐν Γαλλίᾳ τὴν ὁμάδα τῶν προσωπικῶν φίλων του ἀνδρῶν μετὰ προτερημάτων καὶ χαρακτῆρος οἷοι οἱ Δετάϊλ, Γκαλιφέ, ὁμοῦ μετά τινων ἐκ τῶν «ἀρίστων ἀνδρῶν» τῆς παλαιᾶς ἀριστοκρατίας. Παρ' αὐτοῖς ἦτο, διὰ πολλῶν ἐτῶν, ὁ τετιμημένος, εὐδιάθετος καὶ οἰκιακὸς ξένος. Ἐγνώριζε πῶς νὰ εὐρύνῃ τὸν κύκλον.

Οἱ Γάλλοι φίλοι του.

«Ὁ Γαμβέττας εἶχεν εἰσέλθει εἰς αὐτὸν καὶ τὸν ᾐχμαλώτευσεν· ὁ κ. Λουμπὲ τὸν ἐσέβετο· ὁ κ. Κλεμανσὼ τὸν ἔτερπε· ὁ Φῆλιξ Φὼρ τὸν ἠνείχετο καὶ τὸν ἀπέκρουε διὰ τῶν μεγαληγοριῶν καὶ τῶν ἀξιώσεών του. Οἱ Γάλλοι κατήντησαν νὰ θεωρῶσιν αὐτόν, ὡς ὁ κ. Ἀννοτὼ εἶπεν, ὡς «Παρισινὸν» μετὰ τῆς εὐπρεπείας, τῆς κομψότητος καὶ τῆς ἀνοχῆς τοῦ ἄστεος αὐτῶν. Ἐγίνωσκε πῶς νὰ κατακτᾶται αὐτούς, ὡς δὲν ἔπραττεν ὁ Τσάρος, μεταχειριζόμενος τὸν ἀρχηγὸν αὐτῶν ἀκριβῶς ὡς ἀδελφὸν μονάρχην.

«Ἀνὴρ μεγαλοφυὴς ὡς ὁ Γουλλιέλμος Γ', ἀνὴρ μετὰ ἰδιοφυΐας ὡς ὁ πρίγκηψ Σύζυγος, οὐδέποτε θὰ ἠδύνατο νὰ ἀναδειχθῇ αὐτὸν ἔμπιστον καὶ αὐτοδίδακτον ἀρχηγὸν τῆς μέσης γνώμης ἐν Ἀγγλίᾳ καὶ ἐν Γαλλίᾳ.

Τὰ Εὐρωπαϊκὰ ταξείδια του.

Ἐπὶ πολλὰ συναφῆ ἔτη ἐπεκράτει ἡ πίστις ὅτι ὁ Βασιλεὺς ἐλάμβανε καὶ τῷ ἐπετράπη νὰ λαμβάνῃ πρωτοβουλίαν περὶ τὰς ἐξωτερικὰς ὑποθέσεις. Ὁ κ. Χαλδάν, ἐν λίαν κατακριθείσῃ ἀγορεύσει του, μικροῦ ἐδέησε νὰ χειροκροτήσῃ αὐτόν. Ὁ κ. Βάλφουρ, ὅτε ἀνῆλθε τὸν θρόνον, τὸ προεῖπε. Τὰ ταξείδιά του χωρὶς συνοδείας Ὑπουργοῦ, προσέδωσαν εἰς τὴν διπλωματίαν τῆς Ἀγγλίας ἐπιφυλακτικὴν προσωπικὴν χροιάν. Οἱ κίνδυνοι ἦσαν ἴδικοί του, ὡς ἦσαν ἰδικά του καὶ τὰ βραβεῖα. Εἰς αὐτὸν ἡ ἱστορία θ' ἀπονείμῃ τὴν τιμὴν τῆς διαλλαγῆς τῆς Ἀγγλίας μετὰ τῆς Γαλλίας. Εἰς αὐτὸν ὡσαύτως θ' ἀποδώσῃ τὴν ἄκαιρον προσέγγισιν πρὸς τὴν ἐπίσημον Ρωσσίαν. Ἦτο ἀναπόδραστον ὡσαύτως τὸ νὰ φέρῃ ἐν Γερμανίᾳ καὶ ἐν Αὐστρίᾳ μέρος τοῦ βάρους τῆς καθ' ἡμῶν ἐχθρότητος τῶν Δυνάμεων τῆς τριπλῆς Συμμαχίας.

Ὁ Φόρος τῆς Εὐρώπης.

Ἐγένετο βροχὴ τηλεγραφημάτων καὶ συλλυπητηρίων παρὰ τῶν ξένων Κοινοβουλίων καὶ πολιτικῶν, τῶν τῆς Ρωσσικῆς Δούμας καὶ τοῦ Ἀμερικανικοῦ Οἴκου τῶν ἀντιπροσώπων ὄντων ἴσως τῶν μάλιστα ἀξιοσημειώτων, προσθέτει ἡ «Nation». «Ἡ Ἰταλία καὶ τὰ μικρότερα εὐρωπαϊκὰ ἔθνη ὁμιλοῦσι μετ' ἴσου σεβασμοῦ καὶ ἀγάπης. Ἐν Γαλλίᾳ ὅμως τὸ συμβεβηκὸς τοῦτο ἤγειρε τὸν βαθύτατον τόνον συμπαθείας.

«Ὁ Γερμανικὸς τύπος εἶχε λεπτοτέραν προσπάθειαν νὰ ἐπιτελέσῃ, καὶ ἐπετέλεσεν αὐτὴν ἐν συνόλῳ μετὰ πολλῆς εὐπρεπείας καὶ γενναιοφροσύνης. Ἡ σημασία τοῦ μακαρίτου Βασιλέως ὡς Εὐρωπαϊκῆς προσωπικότητος ἐλευθέρως ἀνομολογεῖται πανταχοῦ. «Ὁ μάλιστα σημαίνων μονάρχης ἀπὸ τοῦ Γουλιέλμου Α'», εἶνε ἡ φράσις ἣν μετεχειρίσθη βερολίνειόν τι φύλλον. «Πολιτικὸς ἐκτάκτου δραστηριότητος, τόλμης καὶ ἐπιμονῆς» εἶνε ἡ σύνοψις τῆς Vossische Zeitung.

Ἡ γερμανικὴ ἐτυμηγορία.

«Τῷόντι ἡ τάσις τῶν Γερμανῶν εἶνε ὅπως ἀναγάγωσι τὰ καθαρῶς διανοητικὰ χαρίσματά του πολὺ ὑψηλὰ καὶ πολὺ ὀλίγον νὰ ὑπολογίσωσι τὰς ἐπιτυχίας ὅσαι προῆλθον ἀπὸ τῶν ἐπαγωγῶν τρόπων του, τῆς βιωτικῆς χάριτος, καὶ τῆς δυνάμεως τῆς συμπαθείας. Θερμοτάτη ἐτυμηγορία εἶνε ἡ τῆς «Ἐφημ. τῆς Κολωνίας».

«Ἦτο μέγας μονάρχης ὅστις συνήνου ἐν ἑαυτῷ μεγάλας ἀρετὰς καὶ ὑγιᾶ κρίσιν μετὰ θελκτικῶν τρόπων... Ὑπέροχος, ἄνθρωπος ὁλοσχερῶς καλόκαρδος, κυβερνήτης, ὅστις ἐν τῇ σεβαστῇ στάσει του δὲν κατεστέλλει τὸ καθαρῶς ἀνθρώπινον ἐν ἑαυτῷ καὶ ὑπέμενε τοῦτο παρὰ τοῖς ἄλλοις».

«Ἡ Ἐφημ. τῆς Κολωνίας», ὡς ἡ τῆς Φραγκφούρτης, χωρὶς ν' ἀποδίδῃ τὰς μεταξὺ Ἀγγλίας καὶ Γερμανίας δυσχερείας εἰς τὸν Βασιλέα Ἐδουάρδον, ἐκφράζει τὴν λύπην της ὅτι δὲν ἔζησεν ἐπὶ μικρότερον χρόνον ἵνα ἄρῃ αὐτάς. Ἐναπελείφθη εἰς τὰ βιενναῖα φύλλα, ἅτινα ὀλιγώτερον συνεχώρησαν, νὰ ἀνακρούωσι τόνον τραχύτητος καὶ δυσφορίας.

ΤΙ ΕΠΡΑΞΕΝ Ο ΣΙΡ ΟΥΪΛΛΙΑΜ ΧΩΚΚΙΝΣ

Θάνατος τοῦ διασήμου ἀστρονόμου σκαπανέως τῆς νέας Ἀστρονομίας.

Ὁ Σὶρ Οὐΐλλιαμ Χώγγινς (Sir William Huggins) ὁ διασημος ἀστρονόμος ἀπέθανεν ἐν ἡλικίᾳ 86 ἐτῶν μετὰ νόσον μιᾶς ἡμέρας. Δὲν ἦτο μόνον διακεκριμμένος ἀστρονόμος ἀλλὰ καὶ ἐνδιαφέρουσα καὶ γοητευτικὴ προσωπικότης. Ἐν τῷ ἔργῳ εἶχε βοηθὸν καὶ τὴν Λαίδην Χώγγινς, ἥτις εἶναι ὡσαύτως εὐφυὴς ἀστρονόμος. Ἡ συμμετοχὴ ἀμφοτέρων ἐν τῷ ἐπιστημονικῷ ἔργῳ εἶναι γεγονὸς μοναδικόν.

Ὅ,τι ὁ Σὶρ Οὐΐλλιαμ Χώγγινς καὶ ἡ σύζυγός του ἔπραξαν διὰ τὴν νέαν Ἀστρονομίαν, ἐκτίθεται ἐν ἀξιολόγῳ ἄρθρῳ τῆς «Τριμηνιαίας Ἐπιθεωρήσεως» (Quarterly Review).

—Νέα ἐπιστήμη.

«Ἡ νέα ἐπιστήμη τῆς ἀστροφυσικῆς», ἧς ἦσαν οἱ σκαπανεῖς, εἶνε, λέγει ἡ Ἐπιθεώρησις ατώρα εἷς τῶν τὰ μάλιστα ἐνδιαφερόντων κλάδων τῆς ἀστρονομίας. Εἶνε θεμελιῶδες τὸ ἀποκαλύπτειν ἀπόκρυφα περὶ τῆς φύσεως, τὴν κατασκευὴν καὶ τὰς κινήσεις τῶν ἀπειρομεγέθων καὶ μεμακρυσμένων ἀστρικῶν συστημάτων. Αὐξάνει οὕτω ἡ γνῶσις ἡμῶν περὶ τοῦ κόσμου ὃν κατοικοῦμεν ἐν συγκρίσει πρὸς τὰ φαινόμενα τὰ παρουσιαζόμενα ὑπὸ τῆς ἐνθάδε ὕλης πρὸς τὰ παρουσιαζόμενα ὑπὸ τῆς αὐτῆς ὕλης ἐν τῇ φλογώδει καμίνῳ τῶν ἀστέρων.

—Ἀξιοσημείωτος συμμετοχή.

Ἀλλ' ἀπὸ τοῦ γάμου τοῦ Σὶρ Οὐΐλλιαμ Χώγγινς τῷ 1875 μετὰ τῆς Δίδος Μαργαρίτας Μάρραιϋ ἐκ Δουβλίνου ὁ ἀστρονόμος τοῦ Tulse Hill ἔσχε τὸ πλεονέκτημα νὰ ἀπολαμβάνῃ τὴν θαυμασίαν συμμετοχὴν τῆς συζύγου του ἐν ταῖς ἐργασίαις του. Ἅμ' ὡς ἔσχε πεῖραν τῶν ὑψηλῶν ἰδιοτήτων δεξιότητος τῆς Λαίδης Χώγγινς, ἔν τε τῷ ἀστεροσκοπείῳ καὶ ἐν τῷ ἐργαστηρίῳ, παρεκάλεσεν αὐτὴν ὅπως λάβῃ τὴν θέσιν της ἐπισήμως ὡς συνεργάτις ἐν τῷ ἐπιστημονικῷ ἔργῳ του, καὶ ἔκτοτε μέχρι σήμερον αἱ συμβολαὶ δι' ὧν ἐπλούτισαν τόσον μεγάλως τὴν ἀστρονομίαν φαίνονται ὑπὸ τὰ ὀνόματα τῶν συνδεδεμένα. Ὅτε σύζυγος καὶ ἡ σύζυγος μετεῖχον ἐξίσου τῶν ἐρευνῶν εἴτε ἐν τῷ χημικῷ ἐργαστηρίῳ εἴτε ἐν τῷ ἀστεροσκοπείῳ.

Ὁ Σὶρ Οὐΐλλιαμ Χώγγινς ἐγεννήθη ἐν Λονδίνῳ τῇ 7 Φεβρουαρ. 1824 ἀνῆκε δὲ εἰς οἰκογένειαν εὔπορον καὶ εἰς τὴν ἐπιστήμην ἐπεδόθη οὐχὶ πρὸς ἐπαγγελματικὴν ἐξάσκησιν ἀλλὰ χάριν αὐτῆς τῆς ἐπιστήμης. Ἡ Ἀστρονομία ἐγένετο πάντοτε μία τῶν προσφιλῶν αὐτῷ ἐνασχολήσεων, ἀλλ' ᾐσθάνθη ὡσαύτως τὰ θέλγητρα τῆς μικροσκοπικῆς ἐρεύνης, ἥτις ἐποιεῖτο τότε ταχείας προόδους ἐν σχέσει πρὸς τὴν φυσιολογικὴν ἀνακάλυψιν.

—Νέον μηχάνημα ἐρεύνης.

Ἔσχε τὴν εὐτυχίαν νὰ ἐπιδοθῇ ὁριστικῶς εἰς τὴν ἀστρονομίαν ἐν ἐποχῇ ἥτις ἐσημειώθη διὰ τῆς εἰσαγωγῆς τῆς φωτοφασματικῆς ἀναλύσεως καὶ τῆς φωτογραφίας εἰς τὰς ἀστρονομικὰς ἐρεύνας. Ἔπραξέ τι πλέον ἢ νὰ συμπληρώσῃ τὸ ἀστεροσκοπεῖον ὅπερ ἤγειρε δι' ἑαυτὸν ἐν Tulse Hill τῷ 1856 ἐν τόπῳ ἐξοχικῷ ἀπηλλαγμένῳ τοῦ καπνοῦ τοῦ Λονδίνου.

—Ἱδρυτὴς τῆς οὐρανίου χημείας.

Τῷ 1859 ὁ Κίρχωφφ ἐξήγησε πλήρως τὴν σημασίαν τῶν μαύρων γραμμῶν (ῥαβδώσεων ἄλλως λεγομένων) ἃς διέκρινεν ὁ Φραουνχόφερ πολλὰ ἔτη πρότερον ἐν τῷ φωτοφάσματι τοῦ ἡλίου, καὶ ἀνακαλύπτων τὴν κλεῖδα τῆς ἐξηγήσεως αὐτῶν ἵδρυσε τὴν νεωτέραν ἐπιστήμην τῆς οὐρανίου χημείας. Τὸ κατόρθωμα τοῦτο ἔδιδεν εἰς τὸν Χώγγινς ὅ,τι ἐζήτει. Ἀορίστως πως δυσηρεστημένος μὲ τὸ ἀστρονομικὸν ἔργον εἰς ὃ εἶχεν ἐπιδοθῇ, καὶ ἐπιζητῶν νέον τι ὄργανον ἢ μέθοδον διὰ τοῦ ὁποίου νὰ ἐπιλάβηται τῶν προβλημάτων τῶν ἀστέρων, εἶδεν ἀμέσως τίνας πιθανότητας τοῦ Κίρχωφ αἱ ἀνακοινώσεις ὑπισχνοῦντο, καὶ ἀπεφάσισεν ὁριστικῶς νὰ δοκιμάσῃ ἐὰν ὁ σκοπὸς τῆς φωτοφασματικῆς ἀναλύσεως δὲν θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ ἐπεκταθῇ ἀπὸ τοῦ ἡλίου καὶ εἰς τοὺς ἀστέρας.

—Ἀνακαλύψεις τοῦ Χώγγινς.

Ἡ ἀμοιβὴ ἐπῆλθε ταχέως καὶ ἐπὶ συνέχειαν ἐτῶν ὁ Χωγγινς ἠδυνήθη νὰ ἀνακοινώσῃ διαδοχικὰς ἀνακαλύψεις αἵτινες εἰς τοὺς συγχρόνους ἐφαίνοντο ὡς μυθιστορία καὶ προὐξένουν αἴσθησιν ὡς ἐκεῖναι αἱ μετὰ τεσσαράκοντα ἔτη ἐξέπληττον τὸν κόσμον ὅτε τὰ φαινόμενα τῆς ῥαδιενεργείας ἀνηγγέλθησαν τὸ πρῶτον.

Παρὰ τοὺς ἀπλανεῖς ἀστέρας, κομῆται καὶ νεφελώματα ἐξητάσθησαν καὶ ἀπεδείχθησαν ὅτι εἶναι ἐν μέρει ἀεριώδη τὴν σύστασιν. Τοῦτο ἦτο ἐνδιαφέρον συμπέρασμα, διότι τὰ νεφελώματα ἅτινα οἱ ἀστρονόμοι εἶχον μελετήσει ἐπὶ χρόνον μακρὸν διὰ τῶν τηλεσκοπίων αὐτῶν ἐπιστεύοντο ὅτι ἦσαν μόνον ἀθροίσματα ἀστέρων τοσοῦτον πεπυκνωμένων ὥστε δὲν ἠδύναντο νὰ διακριθῶσι ὑπὸ τῶν ἀτελῶν ἔτι ὀργάνων ἡμῶν.

Ὑπῆρχε βάσιμος λόγος πρὸς τοιαύτην δοξασίαν, ἐπειδὴ πᾶσα νέα αὔξησις τῆς ὀπτικῆς δυνάμεως διέλυσεν ἀριθμόν τινα νεφελωμάτων ἅτινα πρότερον δὲν διελύοντο. Ὁ Χώγγινς ὅμως ἔδειξε διὰ τῶν φωτοφασματικῶν ἐρευνῶν του ὅτι ὑπάρχουσι πράγματι δύο τάξεις νεφελωμάτων, καὶ ὅτι ἡ μία τούτων, ἧς τὸ μέγα νεφέλωμα τοῦ Ὠρίωνος εἶνε ὑποτυπῶδες παράδειγμα, ἔχει πράγματι ἀεριώδη τὴν ἀρχήν.

—Αἰφνιδία ἐμφάνισις ἐν τῷ οὐρανῷ.

Ἐνῷ εἰργάζετο ὁ Χώγγινς ἐν ταῖς ἐρεύναις του ἐξερράγη λάμψις τις ἐν τῷ ἀστερισμῷ τοῦ Στέμματος παρέχουσα τὴν γένεσιν εἰς νέον ἀστέρα. Διευθύνας τὸ φασματοσκόπιόν του πρὸς τὸ νέον ἀντικείμενον ὁ Χώγγινς εὗρεν ὅτι ἡ λάμψις ἐκείνη ὠφείλετο εἰς μάζας φωτεινοῦ ὑδρογόνου, ταὐτοχρόνως ὅμως φωτόφασμα ἀντιστοιχοῦν πρὸς τὸ τῶν κοινῶν ἀστέρων ἐγένετο εὐδιάκριτον. Ἡ αἰτία τῶν αἰφνηδίων τούτων ἐμφανίσεων νέων ἀστρικῶν σωμάτων, αἵτινες ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν ἐξεγείρουσι τὴν προσοχὴν ἡμῶν εἶναι ἀκόμη ὑπόθεσις εἰκασίας. Ὑπάρχουσιν ὅμως ὡς ἀγγελίαι ὅτι ἡ ἀρχὴ τοῦ «ἀμοιομόρφου» καὶ τῆς «βαθμιαίας ἐξελίξεως» δὲν ἀνεγνωρίσθη πάντοτε εἰς τὰ ἀπώτατα μέρη τοῦ σύμπαντος.

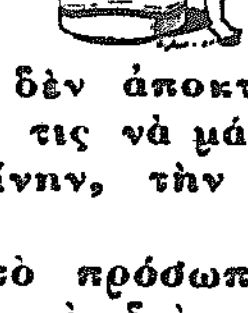
—Ἡ κίνησις τῶν ἀστέρων.

Μεταξὺ τῶν κατορθωμάτων του ἅτινα τάσσονται πολὺ ὑψηλὰ ἕνεκα τῆς ἐπιδειχθείσης δεξιότητος καὶ τοῦ μεγέθους τῶν ἀποτελεσμάτων διὰ μετρίων σχετικῶς μέσων ὡς πρὸς τὰ ὑπάρχοντα ὄργανα, εἶνε ἡ ἐργασία του περὶ τῆς κινήσεως τῶν ἀστέρων. Ὅταν τὸ φωτόφασμα ἄστρου τινὸς ἐξετασθῇ ἐπιμελῶς, εὑρίσκεται συχνὰ ὅτι ἡ θέσις τῶν ῥαβδώσεων δὲν ἀνταποκρίνεται ἀκριβῶς εἰς τὰς τῶν ῥαβδώσεων τῶν γηΐνων στοιχείων. Ἀτελὴς προσαρμογὴ ἢ ἐλαττωματικὴ διάταξις τῶν ὀργάνων δύναται εὐκόλως νὰ προξενήσῃ τοιοῦτον ἀποτέλεσμα. Ὁ Χώγγινς ὅμως ἠδυνήθη νὰ δείξῃ ὅτι αἱ μετατοπίσεις τῶν ῥαβδώσεων ἃς παρετήρησεν ἦσαν πραγματικαί, καὶ ἐδείκνυον ὅτι ἀστήρ τις ἐκινεῖτο εἴτε πρὸς ἡμᾶς εἴτε μακρὰν ἡμῶν.

Ὁ Σὶρ Οὐΐλλιαμ Χώγγινς ἐν ταῖς ὥραις τῆς σχολῆς του ἐπεδίδετο εἰς τὴν μουσικὴν ἱκανὸς νὰ παίζῃ τετράχορδον, ὀξὺς ἐκτιμητὴς τῆς τέχνης ἐν γένει καὶ γνώστης εἰκόνων καὶ ῥώπων.

Ὁ οἶκός του ἦτο τῷόντι, Μουσεῖον πολυτίμων θησαυρῶν ἐπιμελῶς συνειλεγμένων ἐκεῖ καὶ ἐδείκνυε μίαν ὄψιν τοῦ βίου καὶ τοῦ χαρακτῆρός του ὃν μόνον οἱ στενοὶ σχετικοί του ἠδυνήθησαν πλήρως νὰ ἐκτιμήσωσιν.

CRÈME SIMON

Ὡς τὸ γνωστὸν ἀπέναντι ΣΗΜΑ

Ἡ ὡραιότης δὲν ἀποκτᾶται, διὸ πρέπει τις νὰ μάθῃ νὰ διατηρῇ ἐκείνην, τὴν ὁποίαν ἔχει.

Μὴ ἀλείφετε τὸ πρόσωπον καὶ τὰς χεῖρας παρὰ διὰ τῆς πραγματικῆς CRÈME SIMON; ἥτις εἶνε γνωστὴ καὶ διαδεδομένη ἀνὰ τὸν κόσμον ἀπὸ τοῦ 1860.

Αἱ ἄλλαι σκευασίαι δὲν εἶναι παρὰ ἀπομιμήσεις τῆς CREME SIMON, ἥτις ἀληθῶς ἐμπεριέχει ὅλα τὰ συστατικὰ τῆς ὑγιεινῆς, ἐντελῶς ἀπηλλαγμένη λιπαρῶν οὐσιῶν.

Δύναταί τις νὰ ἀλείφῃ τὸ πρόσωπον ἢ τὰς χεῖράς του δι' ὀλίγου βεβρεγμένου λευκοῦ ὑφάσματος καὶ νὰ κάμνῃ ἐλαφρὰς ἐντριβὰς Poudre Simon.—Περιττὴ πᾶσα σύστασις διὰ τὸ ὑγιεινὸν τοῦ παρασκευάσματος τούτου. 4-12

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Πώλησις οἰκιῶν.

Τὴν 30)12 Ἰουνίου 1910 θὰ γίνῃ ἡ ἀναβληθεῖσα πώλησις ὑπὸ τοῦ ἰδιοκτήτου Δερβὶς Πασᾶ τῶν κατὰ τὴν ὁδὸν Βικτωρίας δύο οἰκιῶν του, χρησιμευουσῶν ὡς Ἀγγλικὴ Σχολὴ καὶ Οἰκοτροφεῖον τοῦ Αἴδεσιμ. Νιούχαμ εἰς τὰς Λέσχας «Ἀθήναιον» καὶ «Ἐμπορικὴν Λέσχην». Ἡ πώλησις καὶ παράδοσις θὰ γένηται τῇ 11 π. μ. ἐὰν ἤθελε θεωρηθῇ τὸ τίμημα τῆς πωλήσεως ἱκανοποιητικόν.

ΧΕΙΡΟΥΡΓΙΚΗ ΚΛΙΝΙΚΗ ΤΟΥ ΙΑΤΡΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ Θ. ΣΤΑΥΡΙΝΙΔΟΥ

Χειρουργοῦ Γυναικολόγου

Εἰδικῶς ἀσκηθέντος ἐν Λονδίνῳ καὶ Παρισίοις

ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑ

(Ἐπὶ τῆς Μεγάλης Ὁδοῦ).

Ἡ Κλινικὴ αὕτη ἱδρύθη ἐν τῇ ἐπὶ τῆς μεγάλης ὁδοῦ καινουργεῖ καὶ εὐρυχώρῳ πατρικῇ οἰκίᾳ τοῦ ἰατροῦ κ. **Γεωργίου Θ. Σταυρινίδου** καὶ λειτουργεῖ κατὰ τὸ σύστημα τῶν ἐν Εὐρώπῃ τοιούτων.

Ἐν αὐτῇ ἐκτελοῦνται **πάσης φύσεως ἐγχειρήσεις**, τηρουμένων αὐστηρῶς πασῶν τῶν περὶ τὴν ἀσηψίαν καὶ ἀντισηψίαν νεωτάτων μεθόδων τῆς χειρουργικῆς, τῶν ἤδη ἐν Εὐρώπῃ ὑφ' ὅλων τῶν κορυφαίων ἰατρῶν ἐφαρμοζομένων.

Θεραπεύονται ἀσφαλῶς καὶ ῥιζικῶς πάντα τὰ γυναικολογικὰ νοσήματα, μητρῖτις, δυσμηνόρροια, στείρωσις, ὄγκοι καρκινωματώδεις καὶ μὴ κλπ.

Θεραπεύονται μεθοδικῶς πάντα τὰ εἴδη τῆς κήλης (τσακρίσματα).

Θεραπεύονται ὅλαι αἱ παθήσεις τῶν ὀστῶν κατάγματα, φυματιώδεις ὄγκοι καὶ ἐξαρθρώσεις καὶ ἐν γένει πᾶσα πάθησις χρῄζουσα χειρουργικῆς ἐπεμβάσεως.

Οἱ εἰς τὴν Κλινικὴν ταύτην προσερχόμενοι ἀσθενεῖς θὰ τυγχάνωσι πλὴν τῆς δεξιᾶς ἰατρικῆς περιθάλψεως καὶ νοσοκομιακῆς τοιαύτης.

ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ "ΡΩΣΣΙΑ"

ΕΓΚΡΙΘΕΙΣΑ

ΔΙ' ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΚΟΥ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΟΣ ΤΗΣ 20 ΜΑΡΤΙΟΥ 1881

Ἕδρα τῆς Ἑταιρείας ἐν Πετρουπόλει ἐν τῷ ἰδιοκτήτῳ αὐτῆς Μεγάρῳ.

Ἑταιρικὸν κεφάλαιον ἐξ ὁλοκλήρου καταβληθὲν γρ. χρ.	*10,666,666*
Ἀποθεματικὸν κεφάλαιον	» *187,322,000*
Ἀποζημιώσεις καὶ κεφάλαια πληρωθέντα ὑπὸ τῆς Ἑταιρείας εἰς τοὺς παρ' αὐτῆς ἀσφαλισθέντας	» *581,115,000*
Ἀσφάλιστρα καὶ τόκοι εἰσπραχθέντα τῷ 1908	» *83,232,000*

Ἡ ἑταιρεία «Ρωσσία» συνομολογεῖ ὑπὸ ὅρους συμφερωτάτους,

Ἀσφαλείας ἐναντίον **πυρκαϊᾶς**,

Ἀσφαλείας ἐναντίον κινδύνων **μεταφορῶν**,

Ἀσφαλείας **Ζωῆς**,

Ἀσφαλείας ἐναντίον **δυστυχημάτων** πάσης φύσεως,

Ἀσφαλείας ἰσοβίους ἐναντίον **δυστυχημάτων ἐν ταξειδίοις** δι' ἀτμοπλοίων καὶ σιδηροδρόμων.

Ἀσφαλείας ἐναντίον **ὑέλων**.

Αἱ εἰσπράξεις θὰ γίνωνται μέσον τῆς Αὐτοκρατορικῆς Ὀθωμανικῆς Τραπέζης.

Γενικὸς Πράκτωρ διὰ τὴν Κύπρον ὁ κ. **ΚΩΝΣΤ. Ι. ΠΕΝΤΖΙΚΗΣ**

Διὰ τὸν κλάδον ζωῆς ὑποπράκτορες διὰ τὴν Λευκωσίαν καὶ τὰ περίχωρα οἱ κ. κ. **ΔΗΜΟΣΘ. ΡΩΣΣΟΣ ΚΑΙ ΑΔΕΛΦΟΣ**

ΚΙΝΙΝΗ ΓΝΗΣΙΑ

Ὁ κ. Ν. Σ. Λυμπουρίδης εἰδοποιεῖ ὅτι ἔλαβε καὶ ἐφέτος Κινίνην τὴν γνησίαν τοῦ (Howards) (Χόαρ) εἰς φιαλίδια τῶν γνωστῶν χωρητικοτήτων καὶ εἰς δοχεῖα τῶν 25 οὐγγιῶν διὰ φαρμακοποιούς. Ἐπίσης δὲ καὶ χάπια μὲ ζάχαριν τῶν 2 καὶ 5 Κόκκων εἰς φιαλίδια διαφόρων μεγεθῶν.

ΣΑΠΩΝΟΠΟΙΕΙΟΝ ΜΙΧ. Γ. ΔΕΛΛΑ

Χημικοῦ Βιομηχάνου

ΓΕΝΑΓΡΑ (ΜΕΣΑΟΡΙΑΣ)

Τὸ Σαπωνοποιεῖον τοῦτο ἔτυχε τοῦ πρώτου Βραβείου ἐν τῇ τελευταίᾳ Ἐκθέσει ἐν Λευκωσίᾳ.

Κατασκευάζει σάπωνας οὐδετέρους ἀμιγεῖς καὶ ἀνοθεύτους. Ἡ χρῆσις αὐτῶν ἐγενικεύθη ἤδη ἐν Μεσαορίᾳ καὶ προτιμᾶται παντὸς ἄλλου σάπωνος. Μία δοκιμὴ παρὰ πάντων τῶν καταναλωτῶν σάπωνος πρέπει νὰ γίνῃ πρὸς ὑποστήριξιν καὶ προαγωγὴν ἐγχωρίου βιομηχανίας πολὺ εὐέλπιδος. 2-12

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ἡ κατὰ τὴν ἐνορίαν Ἁγ. Κασσιανοῦ οἰκία τῆς κ. Ἑλένης Χρίστου περιλαμβάνουσα 9 δωμάτια μετὰ μαγειρείου καὶ κήπου μετὰ ὕδατος καὶ δεξαμενῆς.

Πληροφορίαι παρὰ τῇ ἰδιοκτητρίᾳ.

Η ΕΠΙ ΤΗΣ ΟΔΟΥ **Καραβᾶ—Λαπήθου** ἐν Κυρηνείᾳ κεντρικωτάτη οἰκία τοῦ κ. Ἰωαν. Γρ. Δημητριάδου συγκειμένη ἐκ πέντε δωματίων καὶ λοιπῶν χρειωδῶν ἐνοικιάζεται ἀπὸ τῆς 13 προσεχοῦς Ἰουλίου (ἑ. ν.) μετὰ τοῦ ὑπ' αὐτὴν νῦν Γραφείου τοῦ ἰδιοκτήτου εἴτε καὶ κεχωρισμένως.

Οἱ βουλόμενοι δύνανται ν' ἀποταθῶσι πρὸς τὸν ἰδιοκτήτην διὰ πᾶσαν περαιτέρω πληροφορίαν.

ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

ΑΓΟΡΑ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ

Σῖτος τὸ κοιλὸν			γρ. 40—42
Κριθὴ	»		17
Βρόμη	»		13—14
Ὄροβος	»	»	47—48
Ἄνισον ἡ ὀκᾶ	»		6
Λινόσπορος	»	»	2
Κουκκία ξηρὰ	»	»	60—2
Σταφ. μαῦραι	»	»	2½—3
» βρασταὶ	»	»	2
Γεώμηλα	»	παρ.	40—80
Κρόμμυα	»	»	35—40
Ἔλαια ἐντόπια ἡ λίτρα γρ.			33—35
» ξένα	»	»	28
Βάμβαξ	»	»	30—32
Μαλλία	»	»	24—25
Οἶνοι τὸ γομάρι		»	60-106
Κουμανδαρία	»	»	220-250
Ρακὴ σοῦμα 20 β. ὀκᾶ	»		70

ΑΠΟΙΚΙΑΚΑ

Ὄρυζα ὁ σάκκος		»	200
Σάκχαρον	»	»	405
Σάπων ἑλληνικὸς ἡ ὀκᾶ	»		8½

(Ὅλα μὲ λίραν Ἀγγλίας γρ. 182).

Τύποις «Λευκωσίας» Ε. Κ. Πετρίδου & Σίας